

S'Arenal de Mallorca

Publicació independent de
la comarca de S'Arenal.
Edita: Associació de Veï-
nats.
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit.
DIPÒSIT LÈGAL
PM 473-80.
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres, 132.
Apartat de Correus, 124 -
07600 - S'Arenal de
Mallorca.
Telèfon: 265005.

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY. VII - NUMERO 136

1ER. DE DESEMBRE 1987

PREU: 75 PTES.

La APA del col·legi de La Porciúncula amb col·laboració amb el col·legi de Sant Bonaventura de Llucmajor varen presentar per a disfruit del públic en general, al teatre de la comunitat de La Porciúncula, l'obra de teatre de JOAN MAS titulada «EL MON PER UN FORAT» amb els actors següents, tots dins les fotos que presentam: Maria Moll com JOANA, Margarida Capellà com FRANCISCA LLAMPI, Damià Tomàs com l'AMO EN PERE, EL MERCADER, Maria Oliver com DONYA BEL, Miquel Reynés com JOAN, Rafel Fiol com BIEL DE «SES PLANES», Joan Janer com BERNAT i Miquela Artigues com EMMA WINTER.

Amb èxit de públic, el divendres passat, 20-XI-87, va esser una data memorable per al teatre areneral i feim vots perquè la col·laboració entre APAS de col·legis diversos sigui continuada i ampliada a altra mena d'activitats.

A. de V.

L'atleta areneral VICENTE OGAZON envoltat del seus deixebles d'atletisme del col·legi públic del carrer SA DRAGONERA DE S'ARENAL. Es varen apuntar molts més al començament dels entrenaments; però són aquests els que han continuat, almaco fins al moment de la foto.

Entrega de trofeus del «II Torneig de Tennis» al Club Son Verí

Amb un bon sopar a les instal·lacions del Club de Tennis Son Verí, se va tancar el «II Torneig de Tennis» organitzat pel Club Son Verí de S'Arenal, divendres passat. Acabat el sopar, el president del Club, Pere Canals i Morro, féu el lliurament dels artístics trofeus als guanyadors que foren:

Primer classificat single, Andreu Puigserver. Primer classificat dobles, Antoni Mascaró i Carlos Crespo. Primera classificada fèmines, Núria Prunes. Segon classificat dobles, Antoni Puigserver i Antoni Canals i segona classificada fèmines, Lourdes Paieres.

Adolfo de Villarroya i Vicente

**Francés
tornen
gravar**

Adolfo de Villarroya és un dels franciscans que formaren, actuaren i triomfaren en aquell quartet anomenat «Los cuatro de Asís», essent els tre altres integrants Francesc Escanellas (q.e.p.d.), Antoni Mulet i Joaquim Tevar, actuant durant la dècada 1963-72. Doncs bé, ara Adolfo de Villarroya torna a esser notícia. Els motius són novament musicals, artístics, ja que juntament amb Vicente Francés, autor de la música, ornem gravar. Com se sap, Adolfo de Villarroya té discs i cassettes al mercat.

Els assaigs són continus, hem assistit a qualcun d'ells. Els duen a terme a l'anomenada «Cova de Ca'n Denitx», en ple soterrani pil·lariner, prop de la Porciúncula. Es tracta d'una cova molt singular, allò són les endinsades de la terra excavades «a cop d'escodra», ja que es tracta d'una vella cantera de marès. Es dona la circumstància que el so és ideal per a futures gravacions artístiques. En el cas que ens ocupa, Adolfo de Villarroya canta i Vicente Francés por la música i l'executa.

Les cançons ja estan gravades i ben aviat el públic les tendrà a la seva disposició. El repertori serà bastant variat.

Entre els múltiples treballs d'Adolfo hi ha també les seves col·laboracions a «S'ARENAL DE MALLORCA».

Tomeu Sbert

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00)	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	255440
Taxi-Telèfon	273722

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Ràdio Taxi	263080
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües Sosegur	262493

Aquest periòdic surt cada quinze dies. Se pot trobar als quioscos de S'Arenal, Ca'n Pastilla, Es Coll, Son Ferriol i Sant Jordi. Subscriviu-vos-hi

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i envieu-la al Camí

Canteres, 132, S'Arenal.

35.000 milions: La diferència entre el que les Balears paguen i el que reben de l'Estat

El conseller d'Economia i Hisenda, Alexandre Forcades, ha manifestat que les Balears «estan discriminades i és per això que és necessari recuperar el terreny perdut, si no amigablement, mitjançant la interposició d'un contenciós amb l'estat».

El conseller Forcades ha fet aquestes declaracions després que Francesc Triay, portaveu del PSOE al Parlament balear, assegurés que no existeix cap tipus d'agravi comparatiu de les illes respecte de l'Estat. Forcades diu que Triay maneja dades comparatives de les taules input-output de 1983 juntament amb la balança fiscal d'aquest mateix any,

i això és «mesclar supòsits no homogenis», segons el conseller.

Les dades aportades pels tècnics de la Conselleria d'Economia i Hisenda, corresponents a l'any 1986, són clares i contundents: el saldo de la balança fiscal de les illes l'any 1986 és negatiu en 35.000 milions de pessetes. L'any passat els ingressos estatals recaptats a les Balears puja als 64.215 milions —segons fonts de la mateixa Delegació del Govern central— i les cotitzacions recaptades per la Tresoreria Territorial de la Seguretat Social pugen als 70.022 milions —segons la Delegació Provincial del Treball i Seguretat Social.

Alexandre Forcades.

La Conselleria hi afegeix una altra quantitat: 50.400 milions en concepte d'ingressos no registrats però imputables a les illes sobre societats que funcionen a les Balears però tenen la seu social fora d'elles, els impostos sobre la benzina i derivats, la telefònica i els tabacs. S'ha de tenir present que l'IVA no va inclòs en aquestes quantitats ja que, aquestes, fan referència a l'any 1985 quan encara no s'havia aplicat l'impost sobre el valor afegit.

Quan a les despeses de l'Estat ha dedicat a la comunitat autònoma durant l'any 1986, les dades aportades per la Conselleria assenyalen que arriben als 35.354 milions de pessetes en pagaments fets per Hisenda amb càrrec als pressupostos tancats, 197 milions en transferències als Consells Insulars, 9.435 milions en finançament estatal a la C.A. i 85.341 milions per a la Delegació del Treball i la Seguretat Social.

Així mateix, la Conselleria afegeix a les despeses de l'Estat a les illes 12.692 milions de pessetes que corresponen a la part proporcional en la qual participa la

C.A. en despeses referents a Defensa, Exteriors, Justícia, Casa Reial, etc.

En total, el saldo ens surt negatiu en uns 35.000 milions de pessetes, una xifra prou considerable si considerem les deficiències que pateix la nostra comunitat autònoma.

El conseller Forcades recorda també els problemes que hi va haver entre la representació del Govern Balear i la de l'Estat central, el setembre d'enguany —com informarem àmpliament a S'ARENAL DE MALLORCA—, referent al deute pendent de 1.123 milions de pessetes en conceptes de convenis de col·laboració. El conseller va dir que «ens posen emperòs per dos mil milions quan se'n duen 35.000 més dels que destinen a la comunitat autònoma».

El conseller ha manifestat que segueix vigent la possibilitat de recórrer a la via contenciosa per aclarir les xifres amb l'Estat. Si la mesura surt endavant, les Balears seria la primera comunitat autònoma de l'Estat que planteja un contenciós d'aquest tipus amb l'administració central.

Cartes

Nins que parlen en castellà

Tots sabem, i és cosa fàcil de comprovar pels carrers de les poblacions catalanes, que el castellà és emprat per un nombre molt important de persones. Causants directes d'aquesta situació ho som els mateixos catalans, en tant que cada vegada que l'interlocutor s'adreça a algú en llengua castellana s'arracona el català. I tan greu com això és un fet que en els meus desplaçaments en tren a Barcelona he vist molt sovint: grups de nois i noies de deu a onze anys que amb la seva escola fan una sortida d'esbargiment, tots absolutament utilitzen com a única i exclusiva llengua per a comunicar-se el castellà. Això em preocupa molt, atès que si tota aquesta quinxalla fa servir només el castellà, què faran quan siguin grans? Doncs el mateix.

Això no sembla que preocupi gaires catalans, però penso que és una cosa greu per a la llengua catalana, ja que no crec que tot aquest jovent deixi d'emprar només el castellà, amb més motiu quan molts catalans, en nom d'una bona educació mal entesa, així que senten un mot en castellà immediatament arraconen el català i s'expressen en castellà. Miquel Fradera (Cerdedeu, Vallès Oriental).

Català

Sr. director:

He pensat molt a l'hora d'escriure aquesta carta. Però ja estic cansada de llegir tantes animalades com que Pompeu Fabra va reconstruir una llengua de les restes del llemosí i mes-

clat amb l'argot d'un barri baix de Barcelona. Aquest analfabet que ha escrit això aprofita bé l'ocasió per demostrar la seva curtor. Resulta bastant sospitos el seu amor a la isla con todas sus fuerzas..., sembla la lletra d'una cançó de Los Chunguitos, La paya me abandonóooo. Jo no me l'estim gens a n'aquest subjecte, que xerra de las Islas Baleares, com si fos un senyor colonial i jo una indígena. No necessit cap paternalisme. Tan si li agrada o no a aquest senyor, la Constitució i l'Estatut d'Autonomia ho diuen ben clar, la llengua catalana és la pròpia de les Illes Balears. I a Mallorca parlem amb la variant mallorquina, a Menorca, la menorquina, a Eivissa, en eivissenc i a Formentera, el formenterer. I així i tot ens entenem molt bé. Jo no he tengut mai cap problema ni a València, ni a Catalunya per fer-me entendre, excepte una vegada que un falangista va perdre les caselles. I no ho entenc. Jo a Cáceres mai se m'ocorreria exigir als diaris que fessin campanya a favor de l'etrusc, tot declarant el meu amor per Cáceres. Ni crec que als diaris me les publicassin. Ah, i estic contenta de tenir televisió en català a la segona cadena.

Rosa Valls Cerdà.

L'ús oficial del català a la C.A. es nul, segons Cultura

El grup parlamentari socialista preguntà al Parlament quin era l'ús del català a les diferents conselleries i en l'àmbit de l'administració autònoma. La resposta de la Conselleria d'Educació i Cultura fou taxativa: «L'ús oficial del català a les diferents conselleries és pràcticament inexistent».

Maria Antònia Munar, responsable de Cultura, afirmava en una nota adreçada al Parlament que la Conselleria que ella representa col·labora en la redacció d'una de les ponències de l'àrea científica del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, amb el tema de les accions institucionals previstes per a dur endavant la normalització lingüística.

També el·laborà una enquesta sobre l'ús del català a les diferents conselleries. Es reconeix la voluntat institucional de fomentar el seu ús a tots els nivells administratius, però «la realitat evident és que la llengua castellana domina clarament en els escrits administratius».

Es destaca també que, de les nou conselleries del Govern Balear, només la d'Educació i Cultura i la de Comerç i Indústria realitzen la seva activitat administra-

Maria Antònia Munar.

tiva en català. La presència de Govern fa ús del blingüisme en la tramitació burocràtica i la resta només en castellà.

Els rètols indicatius a l'interior de les conselleries són escrits en català, amb l'excepció de la Conselleria d'Agricultura i Pesca. Els anuncis de premsa, ràdio i televisió, així com els panells publicitaris s'editen en català i en castellà.

La xifra de funcionaris

que des de l'any 1984 han realitzat cursos de reciclatge de català a càrrec de l'administració autònoma és la següent: Els anys 85-86 foren 258 els funcionaris que assistiren als tres nivells impartits (l'elemental per a no catalano-parlants, el nivell mitjà i el superior). Els anys 86-87 s'han mantingut, si fa no fa, les classes. Per altra banda, i mitjançant un conveni amb l'Obra Cultural Balear, s'han efectuat cursos de reciclatge a Insalud (87 alumnes), l'Estudi General Lul·lià (84 alumnes), el Col·legi Oficial de Farmacèutics (9 alumnes), Insero (17 alumnes) i la Seguretat Social (177 alumnes).

Com a resposta a la segona pregunta del grup socialista, que feia referència a les mesures adoptades o a adoptar per incentivar l'ús del català i subvencions tramitades el 86 i el 87, entre ells el conveni amb l'O.C.B. per a l'edició de l'Enciclopèdia de Menorca, la subvenció a la revista Lluç, les subvencions anuals a Premsa Forana, al Congrés Internacional de la Llengua i a la societat Voltor, S.A.

panyats d'un dibuix o gràfic explicatiu. S'hi podrà afegir, opcionalment, la seva traducció castellana.

Les dependències i els serveis municipals tendran denominació oficial en català, així com tots els topònims de la ciutat i del terme municipal. Els oficis adreçats a les autoritats es redactaran en la nostra llengua i l'administració municipal portarà a terme la tramitació dels expedients també en català.

Una mesura que, encara que tarcana, s'ha de rebre amb optimisme.

La normalització lingüística a Cort

Cort aprovà definitivament el passat 24 de setembre el decret de normalització lingüística que ja ha estat publicat al Butlletí Oficial de la Comunicat Autònoma. El decret, doncs, ja és en vigor.

Al decret hi destaca en punt referent als rètols situats a les vies públiques, la col·locació dels quals és de competència municipal, que informa als vianants i conductors sobre llocs i instruccions d'interès públic. Aquests rètols estaran redactats íntegrament en català acom-

S'Arenal de Mallorca

Els hotelers contracten serveis de seguretat

Durant aquest passat estiu, un grup d'una quinzena de policies s'han encarregat de posar ordre i cercar els possibles infractors de la zona, sobretot els tiqueters i venedors ambulants. Els hotelers han quedat ben contents amb els resultats i pensen seguir endavant amb aquestes mesures de seguretat.

«LA COPINYA»

«La Copinya» és el nou guardó creat per l'Associació d'Hotelers per premiar les persones que destaquen en algun aspecte a les nostres illes. S'ha escollit una copinya per allò de la mar, la neteja i la natura. Encara no se sap quan

es lliurarà la primera «Copinya», ni quantes n'hi haurà (d'or, de plata i de bronze, de llautó...).

ACTUALITZACIO DE LA JUNTA COORDINADORA

La Junta Coordinadora de l'Associació d'Hotelers ha estat posada al dia. Està integrada per: Joan Vidal, Joan Bauçà, Valentí Cost, Bartomeu Martí, Lluís Rullán, Lluís Radó, Joaquim Vermeulen, Antoni Pomar, Damià Sastre, Bartomeu Xamena, Miquel Vidal, Manuel González, Joan Amengual, Ramón Codina, J. Lluís Groizard, Joana Gutiérrez, Josep Escalona i, com a gerent, Bartomeu Sbert.

Tennis Arenal

SON VERI TELEFONS: 26 38 34 - 26 31 12 *Esport Centre*

Cafeteria Snack-Bar-Jardí Graella

Ideal per a que disfruti tota la família

Penya Mallorquinista S'Arenal.

Local Social

Club Petanca

SON VERI

U. E. S'Arenal

BOWLING
Centre

SQUASH
CLUB

TENNIS 3 pistes

MINI-GOLF

PÉTANCA
4 pistes

ESTAM AL SEU SERVEI

Magnífica PISCINA amb hamaques i terraces enrevoltades de pins.
Piscina infantil amb tobogan.
Piscina amb trampolí.
Tobogan hidrotub de vint-i-cinc metres de recorregut.

Llucmajor

Francesc Verdera

L'onze de novembre passat efectius de la brigada municipal d'obres de Llucmajor començaren el treball de demolició d'una part de la planta baixa d'un edifici construït en terrenys de la urbanització Les Palmeres. Es tracta de la primera acció d'aquest tipus decretada pel con-

sistori llucmajorer contra edificacions que no compleixen les ordenances municipals en matèria urbanística. Per tant, els responsables municipals assenten un precedent que, segurament, afectarà pròximament algun dels més de set-cents expedients oberts per infraccions urbanístiques. El projecte de l'esmentat edifici de Les Palmeres

Primera demolició per infracció urbanística

començà el seu caminar burocràtic l'any 1974 i contemplava l'edificació de set alçades, aleshores permeses en aquella urbanització. Amb el vist i plau de la comissió municipal d'urbanisme co-

mençaren les obres, però després d'uns mesos i pel fet d'haver-hi algunes dificultats per part dels promotors i constructors els treballs quedaren aturats.

ALÇADES REDUIDES

Amb l'entrada en vigor del nou PGOU, les alçades foren sensiblement reduïdes passant de set a quatre. Davant aquest fet, els promotors sol·licitaren una pròrroga de la llicència inicial que no fou admesa pel consistori. Presentaren el corresponent recurs, amb resultat favorable, i per tant es posaren a acabar l'edifici d'acord amb les normatives anteriors a la redacció del PGOU.

Al projecte inicial, a la planta baixa hi figuraven només dos pilars de l'edifici, sense tenir present l'alçada. No obstant, els

promotors, en aquest aspecte concret, no s'ajustaren al projecte i finalment sobrepassaren l'alçada permesa. També en la construcció de dos àtics, segons afirma el responsable d'urbanisme, Tomàs Garcies, no es respectaren les normes urbanístiques.

«L'expedient —afirma Tomàs Garcies— s'obrí fa uns quatre mesos i encara no s'ha concretat cap tipus d'acció pel que fa referència als àtics per quant són legalitzables amb la redacció d'un nou projecte. Quant a la planta baixa, no és legalitzable. Els promotors es mostraren en un principi disposats a retirar el tancament i, quan aquesta mesura no s'ha produït, s'ha decidit la seva demolició per part de les brigades municipals».

Tomàs Garcies és conscient que ha assentat un precedent en matèria urbanística i afegeix que «aquesta qüestió obeeix al fet que el consistori seguirà les directrius que marca el PGOU, inclús arribant a les demolicions com així ha passat amb l'edifici de Les Palmeres». Actualment, segons ens confirma el responsable d'urbanisme, els expedients oberts per infraccions urbanístiques superen els set-cents, la major part corresponents a construccions de fora vila. Finalment, Tomàs Garcies recordà als possibles compradors de parcel·les o terrenys dins el terme llucmajorer que, abans de formalitzar la compra, vagin a les oficines municipals on se'ls facilitarà informació sobre la normativa que marca el PGOU de Llucmajor.

EL ARENAL. OFICINAS, ALMACEN Y EXPOSICION:
Historiador Diego Zaforteza, 3 - Teléfs. 26 3772 - 26 0087.

LLUCMAJOR. ALMACEN Y EXPOSICION:
Ronda de Migjorn, s/n. - Teléfono 66 07 01

PALMA DE MALLORCA.

ALMACEN Y EXPOSICION: Pol. San Castelló (La Victoria)
Gran Vía Asima, 1 - Teléfs. 20 47 02 - 20 47 62

ALMACEN: Calle Aragón, 139 - Teléfs. 27 23 55 - 27 23 64

**almacenes
femenías s.a.**

materiales de construcción

Els professionals

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS, NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

AVINGUDA DE BARTOMEU RIUTORT, ENTRE BALNEARIS
112

CA'N PASTILLA - TELS.: 26 01 19 - 26 45 63

MASCRESPO, S.A.

CARNS I ALIMENTS MAS CRESPO, S.A.

CA'N CAIMARI, 10 - TELÈFON: 26.53.04

TELEX: 68825 MASC E

07007 COLL D'EN RABASSA

Efectius de la brigada municipal iniciaren la setmana passada l'esbucament de les parets de la planta baixa.

Segons el projecte inicial, la planta havia d'esser un espai tancat perquè contàs com a altura.

Llucmajor

Aprovat el projecte de la nova urbanització de Regana

L'Ajuntament de Llucmajor ha aprovat el pro-

jecte de la nova urbanització anomenada «Re-

gana», promoguda per don Joan Vich Bibiloni,

el pla parcial de la qual ja va ser aprovat l'any 1983. L'acord pres sobre Regana s'ha remès per a la seva publicació al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma, i també es remet un exemplar a la Comissió Provincial d'Urbanisme.

D'aquesta manera s'amplia la costa edificada de Llucmajor fins a Son Bieló, l'indant el terme municipal de Campos. La darrera urbanització, la de la Torre, ja compta amb els carrers i alguns serveis pertinents. Badia Blava, Badia Gran i el Dorado —amb la qual l'india Regana— són les altres urbanitzacions de la costa.

D'ara en davant hi haurà nous solars a la venda pública. El projecte ja està aprovat, únicament falta posar-ho en marxa. Brigades d'obres i maquinària pesada són prop de Regana.

Cort destina 171 milions als carrers de Ca'n Pastilla

La Comissió de Govern de l'Ajuntament de Palma ha donat el vist i plau a l'execució del projecte de pavimentació i drenatge de la zona sud de Ca'n Pastilla. D'aquesta manera es completaran les reformes efectuades recentment en aquesta zona.

Seràn 171.615.341 pessetes les que es destinaran a l'execució d'aquest projecte. Les obres s'han adjudicat a l'empresa «Fomento de Obras y Construcciones, S.A.» i començaran, segons informacions, ben aviat.

Fa uns quants mesos

ja informàvem de les obres que s'estaven fent en aquesta zona de Ca'n Pastilla, així com dels projectes que l'Ajuntament de Palma tenia previstos. El pressupost total de les obres, aprovades per l'anterior consistori, pujava als 900 milions de pessetes.

L'Ajuntament crea una comissió per tractar les qüestions de S'Arenal

La comissió municipal informativa d'assumptes generals de S'Arenal es va reunir al saló d'actes de l'Ajuntament de Llucmajor. La presideix l'arener Manuel Valenzuela Arroyo i en ella hi ha Manuel dels representants dels partits polítics Joaquim Rabasco Ferreria pel CDS, Miquel Manresa Puig pel PDP, Miquel Clar Lladó per UM i Macià Garcies Salvà pel PSM.

Les propostes que es feren a la reunió són aquestes:

Rodríguez València proposà la creació d'un lloc de feina de metge titular amb residència a S'Arenal per tal d'atendre millor els malalts areners de la banda de Llucmajor que, hores d'ara, o bé han d'anar a Llucmajor o a Palma, o a un metge privat.

Miquel Catany parlà de la necessitat d'una

grua municipal permanent a S'Arenal, cosa que molt possiblement ja figurarà als pressupostos de 1988.

Rabasco Ferreira sol·licità als venedors del mercat del dijous que muntin els seus llocs a partir de les set del matí ja que, si ho fan més prest, no deixen dormir els veïnats. Aquesta petició es va aprovar per unanimitat.

Es parlà també del problema dels fems i de la neteja i sanitat general de la zona. Es parlà de la conveniència de comprar aparells per netejar la zona.

Sembla que la comissió arenera de l'Ajuntament de Llucmajor es posa en marxa després de quatre mesos des de les eleccions i després dels petits escàndols amb Aquapark i la destitució de Rabasco.

Dia 3, dijous

De les 13'30 a les 14'30 h. en el programa **DEBAT de TVE-Balear** col·loqui sobre **POLÍTICA CULTURAL** amb els representants de la Comunitat Autònoma, del Consell Insular de Mallorca, de l'Ajuntament de Palma i de la Universitat de les Illes Balears.

- De les 15'10 a les 16'00 h. en el programa **VORAMAR de Ràdio Nacional TERTÚLIA** sobre problemàtica juvenil a Ciutat.

- 20'00 h. A l'Estudi General Lul·lià, conferència de **José Rivas**, director d'«Ajo Blanco», «Cuatro tendencias progresistas para vencer el muermo urbano».

Dia 4, divendres

- 23'00 h. **A Factory**, projecció del vídeo de Cultura Urbana «Ciutat jove?» i col·loqui sobre «El jove urbà, com s'ho monta?», amb participació de representants de les diverses entitats juvenils de Ciutat.

Després del col·loqui, actuacions dels grups «La Isla» i «La Granja». Se retransmetrà en directe per Ràdio 3 i Ràdio Mallorca. L'entrada serà gratuïta.

Dia 10, dijous

- 20'00 h. Al CONVENT de Sant Jeroni carrer Porta de la Mar, 1, conferència de **Fernando Argenta**, director de Ràdio 3, sobre «Los medios de comunicación y el ciudadano».

Després de la conferència, **concert de música clàssica** amb la participació de Quarta Ciència, Coral Universitària i Fundació ACA.

Serà gravat per al programa «Clásicos populares» de Ràdio 2 i 3.

Dia 11, divendres

- 20'00 h. A l'Estudi General Lul·lià, conferència de l'antropòleg **Julio Caro Baroja** sobre «Características generales de las ciudades mediterráneas y su influencia en el carácter mediterráneo».

Dia 13, diumenge

- 10'00 h. **Escalada lliure** en el mur del llac dels cignes de l'Hort del Rei.

- 11'00 h. Presentació del logotip de Cultura Fi de Segle amb una **volada d'estels** en el Parc de la Mar.

Dia 14, dilluns

- 20'00 h. A l'Estudi General Lul·lià, **taula rodona sobre «La Ciutat Antiga de Palma»** amb participació de l'arquitecte-urbanista Francisco Pol, Premi Nacional d'Urbanisme, que parlarà sobre la recuperació urbana i la revitalització social dels barris antics d'Espanya. Formaran part de la taula rodona Joan Bonet, periodista; Manuel Oliver, president d'ARCA; i Frederic Climent, arquitecte municipal.

- 20'00 h. **Projecció del vídeo «Ciutat jove?»** a càrrec de l'Associació de Veïnats de **Son Rapinya** en el Col·legi de Son Quint. Al final, col·loqui.

Dia 15, dimarts

- 20'00 h. **A la Guarderia Ntra. Sra. del Roser** (Son Cladera), Escola d'Adults, **projecció dels vídeos** «Ciutat jove?» i «Desarrelament Urbà» amb col·loqui al final.

Dia 16, dimecres

- 20'00 h. **A un hivernacle flotant dins el llac del Parc de la Mar**, inauguració de **tres exposicions** sobre Cartografia, Desarrelament Urbà i Joventut.

Romandran obertes del 17 al 31 de desembre, de les 11 a les 13'30 h i de les 17 a les 20'30 h (Els dilluns tancat).

- 20'00 h. **Al Centre d'Adults de Son Canals**, **projecció dels vídeos** de Cultura Urbana «Ciutat jove?» i «Desarrelament Urbà» amb col·loqui al final.

Dia 18, divendres

- 20'00 h. A l'Estudi General Lul·lià, conferència del sociòleg **Salvador Giner** sobre «La ciutat espai de socialització».

Dia 22, dimarts

- 20'00 h. **Al Palau Sollerí**, inauguració de **tres exposicions de fotografia**: «Memòries urbanes», «Palma, ciutat de patis» i «Primera mostra oberta de fotografia urbana». **Projecció dels vídeos** «Desarrelament Urbà» i «Ciutat jove?».

Romandrà oberta fins al 13 de gener de 1988 de les 11 a les 13'30 h i de les 17 a les 20'30 h (Els diumenges i dilluns tancat).

Durant les **festes de Nadal** es projectarà el vídeo «Desarrelament Urbà» per TVE-Balear.

AJUNTAMENT DE PALMA

OPTICA S'ARENAL

JA NO CAL ANAR A CIUTAT PER SES
ULLERES

* ULLERES - * LENTILLES - * APARELLS PER A SORDS -
* OPTICA INFANTIL - * GRADUAM BE LES SEVES ULLERES

CARRER BERLIN, CANTONADA TRASIMEN

JOIERIA
RELOTJERIA
MARINA

CARRER SALUT, 21 - TEL: 26 24 15 -
S'ARENAL DE MALLORCA

FORN CA'N DAMIÀ

Tota classe de pans i de pastissos
Plaça dels Nins, cantonada carr. Militar.

Avinguda Son Rigo, 5.
SUPERARENAL, carrer Tokio, s/n.
Teléfono: 260551 - S'ARENAL DE MALLORCA.

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.

A la carretera de S'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.

Venda de solars devora la mar.

Visites: cada dia manco els dimecres.

Magistratura declara nul l'acomiadament de desset treballadors de SAS

La Magistratura de Treball número dos de Palma ha declarat nul radical l'acomiadament del desset treballadors de SAS-Service Partner, la concessionària dels bars i restaurants de l'aeroport. Només un dels treballadors ha vist com no s'acceptava la seva demanda, concretament el primer que fou acomiadat, per entendre que les causes de l'acomiadament s'enquadraven en el context de la vaga de juny.

Els desset treballadors hauran d'esser readmesos al seu lloc de treball. El Tribunal entén que les targes d'acomiadament al treballadors no tenim una base sòlida (la disminució del ritme de treball, arribar tard a la feina, el tracte descortès amb els clients, etc., que l'empresa argumentava a les targes).

El Tribunal també fa notar que és possible que hi hagués una actitud contrària per part de l'empresa envers la vaga, ja que tots els acomiadats estaven obertament a favor de la vaga i en repartien informació.

Quant a la qüestió que fou el detonador de la

vaga, els drets d'antiguitat dels treballadors que no reconeixia la nova empresa concessionària, el Tribunal considera que SAS-Service no pot fer-se càrrec de l'antiguitat anterior perquè els treballadors figuren en aquells moments com a cooperativistes.

Lucmajor

Les colles juvenils es fan amb el carrer

J.J. Clar Coll

Tres colles de joves, amb les seves motos, les seves peculiars maneres de vestir i amb bars perfectament delimitats com a punt de reunió, es reparteixen els vespres llucmajorers.

Amb les seves motos renoueres tronen pels carrers i, al vespre, fan ús de la ronda de mitjorn com a pista de carreres per medir les forces i la potència de les motos, tenint la rotunda de la carretera de S'Arenal com a meta. Fins ara no ens hem de planyer d'accidents greus, si bé ja es poden comptabilitzar alguns ossos romputs de motoristes, i el despreci envers el trànsit comú. Les caigudes i les fregades amb altres vehicles són corrents.

Disposen d'un bar que consideren «terreny neutral» on hi van per observar els seus adversaris. La seva filosofia l'han copiada de la pel·lícula «Grease» de John Travolta. Practiquen, o pretenen practicar, el separatisme, el seu envers la societat que els envolta, és a dir, la marginació. Aquests tres grups, en algunes ocasions, han estat a punt de protagonitzar bregues multitudinàries, si bé tot ha acabat en crits i insults, segons sembla per por dels adversaris. Aquests grups no són compactes, molts d'ells s'agrupen per no tenir cap altra manera de passar el temps que tenen lliure. Aquests grups són els Heavys, amb una cinquantena, i els Rockers, el grup més nombrós amb una setantena de membres.

Els heavys són els més pobres, tenen pocs diners i fan un ús freqüent de la litrona. Els pijos o babosos són els rics, tenen bones motos, bona roba i fan ostentació de la seva superioritat econòmica davant les altres colles per provocar l'enveja.

Els rockers, el més nombrós i més sembla que més organitzat, prediquen les meravelles dels anys 60, usen la bandera de la confederació nord-americana sense saber exactament el perquè, alguns suposen que perquè a certes marques de pantalons «jeans» hi figuren, i així els agrada. En qualsevol cas, fan ús de les grans monyequeres. En aquest grup n'hi a de convençuts amb aquest tipus de vida i així ben bé podria ser que fossin els que més durassin. Les al·lotes, que també n'hi ha, no pinten res al grup, les seves opinions no es tenen en compte per a res. Curiosament, els punxies no han cuallat a Lucmajor ja que no n'hi ha cap ni un, encara que, qui sap, en podrien comparèixer i així tendríem el mostrador al complet.

La cremada d'una bandera confederada, dies passats, provocà un enfrontament entre les diverses colles. Entre la diversió i la delinqüència es fa el joc.

Lucmajor

Normalització Lingüística

Ja informàren de la redacció del reglament de normalització lingüística que va fer l'Ajuntament llucmajorer e qual s'aprovà a la darrera sessió plenària del consistori. Els responsables del projecte asseguren que no serà paper banyat i que es complirà.

Per altra banda, ja han començat els cursos de català i, entre els matriculats, hi ha el mateix batle i tres regidors del grup socialista, per donar exemple suposam. Les classes les organitza l'Obra Cultural Balear sota el patrocini de l'Ajuntament i es fan al col·legi de Son Bonaventura. A S'Arenal, les classes es fan conjuntament amb les que organitza l'Ajuntament de Ciutat.

S'Arenal de Mallorca

«El patriarca» no anirà al xalet de Badia Blava

L'associació «El Patriarca» no instal·larà cap centre a Badia Blava, segons una nota del president d'aquesta associació a Espanya. Tampoc s'usarà un xalet d'aquesta urbanització com a residència del fundador de l'associació.

La casa només s'usarà per a «vacances on eventualment s'hi realitzaran reunions de la direcció internacional», segons el president espanyol de l'associació.

Alenades de plaer i mort

Dr. Josep Maria Vicens

El tabac no és, com és de suposar, un invent espanyol, però foren els antepassats d'aquests els que l'introduïren a Europa per devers el segle XVI. Aquest tabac es fumaban en pipa o s'aspirava en forma de pols (rapé). Els cigarrets i cigarros foren introduïts més tard, a principis del nostre segle, i amb tant d'èxit que actualment els espanyols cremen cada dia quasi dos milions de cigarrets, i cada any uns 93.000 milions, segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS).

Amb cada una de les alenades de plaer s'inhalen prop de 2.000 compostos diferents en fase gasosa o sòlida (partícules), entre les quals hi ha el monòxid i del diòxid de carboni, el cianur d'hidrògen, la nicotina i quitrans. Des de l'interior dels nostres pulmons, i a través de la circulació sanguínia, aquestes substàncies es distribueixen per tot el nostre cos impregnant i lesionant multitud d'òrgans, alterant els nostres mecanismes immunitaris i modificant el metabolisme d'alguns fàrmacs o aliments.

La carcinogenicitat —capacitat de produir càncer— del fum del tabac s'atribueix generalment als quitrans i, que se sàpiga, almenys són nou els tumors malignes associats a l'hàbit (pulmó, boca, laringe, faringe, exòfag, vegiga, pàncrees, renyó i vies biliars). Per altra banda, la nicotina, causant de la dependència psicològica, és un dels alcaloides més tòxics que es coneixen. La dosi mortal per a l'home és de 40-60 mil·ligrams, però amb xifres més petites es poden observar trastorns alarmants. Un cigarro pur que pesi 20 grams, o bé de cinc a vuit cigarrets, contenen aquests mil·ligrams letals que, afortunadament, no tots són aspirats de cop.

Pel que fa a la qüestió econòmica, les xifres també són sorprenents. Els ingressos de la indústria tabaquera espanyola pugen als 320.000 milions de pesetes per any i es calcula que les conseqüències del tabac per a la salut costen al públic 27.000 milions de dòlars! per any en despeses d'atencions mèdiques i en pèrdua de productivitat per malalties.

No és estrany, doncs, que des de fa uns quants anys existeixi una verdadera batalla, en la qual el tabaquisme va perdent posicions. De tota manera, sorgeix una inesperada cuejada: el tabaquisme sense fum, que consisteix fonamentalment en tabac

per aspirar, mastegar o en sofisticats cigarrets «ecològics», sense fum però amb tabac. La OMS, en una ràpida i urgent reacció, ha recomanat la prohibició de fabricar, vendre o importar aquests nous productes. Ja no est pot aplicar el conegut refrany «pel fum se sap on és el foc».

25 anys de plet sobre la tinença d'unes terres

Una sentència del Tribunal de la Primera Secció de l'Audicència ha revocat una sentència anterior del Jutjat número u de Palma que condemnava a la pena d'un mes i mig de presó a un home pel delict de coacció. Aquesta sentència es féu l'any 1984.

El plet feia referència a la tinença legítima d'unes terres propietat d'uns tres-cents propietaris de parcel·les a la urbanització de Son Granata Baixa, de Llucmajor.

El Ministeri Fiscal mantenia els mateixos postulats que l'any 1984, és a dir, considerar que no hi ha proves suficients per aplicar una sentència en relació a un delict de coacció ni d'usurpació. Aquesta qüestió, segons el Ministeri Fiscal, s'ha de resoldre per la via civil i no per la penal.

L'advocat del demandant explicà els motius amb què compta per poder recórrer la decisió del jutge d'instrucció. Considerà que els fonaments en els quals es basava la decisió judicial eren intrascendents, sense dades precises i que, a més, si en un principi s'acusava al seu representat pel delict d'usurpació de terres, la sentència feia re-

ferència al delict de coacció.

El representant dels propietaris de les parcel·les rebatè els arguments de l'advocat del demandant i afegí que el jutge que s'encarregà del cas tengué el temps suficient per estudiar detenidament el dossier.

La història d'aquest ple és llarga. Fa més de quaranta anys es procedí al sorteig d'unes parcel·les del terme de Llucmajor. Aquest sorteig es féu a Barcelona. Posteriorment, l'any 1962, un grup de guàrdies jurats anà a les finques —algunes d'elles ja ocupades— i impediren el pas en una extensió de més de vuit-centes hectàrees dins de la qual hi havia les parcel·les adjudicades en sorteig. Els propietaris que ja havien construït dins les seves parcel·les iniciaren un plet contra el misser Donmarco, el qual assegurava ser el propietari legítim de les terres. L'any 1984, el jutge considerà que Donmarco no era el propietari de les parcel·les en litigi ja que aquestes estan perfectament registrades a l'Ajuntament a nom dels seus propietaris i el condemnà a la pena d'un mes i mig de presó pel delict de coacció.

S'Arenal de Mallorca

Mor d'un infart mentre passejava el seu fill minusvàlid

Henri P. Boughan, britànic de setenta dos anys que passava les vacances a Ca'n Pastilla, va morir d'una angina de pit mentre estava passejant el seu fill minusvàlid.

El fets passaren al tram de la carretera costanera Palma-S'Arenal, entre Ca'n Pastilla i el Coll d'en Rabassa. El migdia del dijous, l'home anà a passejar en companyia del seu fill el qual es troba impossibilitat de caminar i ha d'anar en una cadira de rodes. El senyor Boughan se sentí malament i immediatament va caure a terra morint pocs minuts després. El fill avisà del que passava a un automobilista el qual avisà la Policia Municipal. Moments després, el jutge de guàrdia ordenava l'aixecament del cadàver i el seu trasllat a l'Institut Anatòmic Forense per a l'autòpsia. La dona del mort va dir que el seu marit havia sofert atacs cardíacs en anteriors ocasions.

El matrimoni i el fill es trobaven de vacances durant quinze dies i s'allotjaven a un hotel de Ca'n Pastilla. Tenien previst tornar a casa la setmana posterior dels fets.

Cada cigarret son cinc minuts menys de vida

Cada cigarret que encenem i fumam suposa cinc minuts i mig menys de vida, segons el doctor Shlomo Stern, que presentà la traducció castellana del seu llibre «Tot sobre el cor» a Madrid.

El doctor Stern, membre de la Facultat de Medicina de la Universitat de Jerusalem i membre també de l'Associació Americana del Cor, parla —al llibre— amb dos periodistes sobre el funcionament i patologia del cor. Per altra banda, s'ha demostrat que fumant es redueixen els nivells sanguinis de vitamina C i, probablement, aquest descens provoqui una disminució de les defenses de l'organisme.

Moros i cristians

Els bisbes diu que estan preocupats pels Martínez que es casen amb una Fàtima i pels Alí que s'uneixen en matrimoni amb una Pepeta. És lògic. Els bisbes són conseqüents amb el sant patró d'Espanya, sant Jaume, que pel que diuen no es va distingir per la seva tolerància amb la gent de l'islam. Aquesta preocupació del bisbes, a més, és oportuna en el calendari, perquè també l'any 1992 commemorarem l'expulsió o la conversió per la força dels últims seguidors d'Al·là, beneït sigui el seu nom. Proposem per aquell any mític batalles i festes de moros i cristians per tot el país, amb la condició que guanyin sempre els cristians. — Josep Pernaú

ELECTRÒNICA El Gaucho

Reparació de TV i vídeos de totes les marques.
Radio - cassettes. Instal·lació d'antenes
col·lectives, individuals i parabòliques.
Radio de cotxes.

Carrer de Mallorca, 2 - Tel.: 263423
S'ARENAL DE MALLORCA

Un de cada vint adolescents i adults té malalties venèries

Detecten gonorrees en nois i noies de dotze a catorze anys

Cent cinquanta mil casos nous per any a l'Estat espanyol

Laia González
BARCELONA — Ha tingut lloc a Barcelona la 5a reunió nacional del grup espanyol per a la investigació de les malalties de transmissió sexual (MTS). S'hi ha posat de manifest l'increment de les malalties venèries arreu de l'Estat, especialment a Catalunya, i la creixent incorporació dels joves als grups de risc.

Segons el doctor Josep M. Capdevila, organitzador de les jornades i director del Centre de Control i Prevenció de les MTS, de Barcelona, que depèn directament del departament de Sanitat, «feia vint anys no s'havia vist mai una malaltia venèria en gent menor d'edat, i ara estem detectant gonorrees en nois de tretze i catorze anys i en noies de dotze».

Això es deu, segons els especialistes, que actualment nenes de deu anys i nens de dotze tenen, en alguns casos, alguns contactes sexuals com ara petons i carícies; això, unit al fet que la

pubertat arriba abans (la meitat de les joves catalanes menstruen als dotze anys), als canvis de parella generalitzats durant l'adolescència i a la desinformació total sobre sanitat sexual que tenen els joves (i molta població adulta), fa que els adolescents constitueixin un grup de risc de primera línia.

150.000 casos nous

Segons dades confirmades per l'OMS, un de cada vint adolescents i adults espanyols té algun problema relacionat amb malalties de transmissió sexual, i les estimacions són que anualment es produeixen a l'Estat 150.000 casos nous.

El doctor Capdevila creu que aquest percentatge encara seria més alt si es cenyís a Catalunya. Segons dades recollides pel departament de Sanitat de la Generalitat sobre malalties de declaració

obligatòria, els casos d'infeccions gonocòcciques (gonorrees) declarades al Principat va pujar de 5.420 el 1984 a 8.077 el 1986 (prop d'un 50 per cent d'augment); els de sífilis han baixat una mica: el 1985 eren 658 i el 1986, 480; i la resta de malalties de transmissió sexual de declaració obligada han passat de 4.048 el 1984 a 5.272 el 1986 (un 30 per cent més). Tot això sense comptar petites infeccions produïdes per clamídies, tricomonos, cànides i altres agents infecciosos no determinats i altres malalties que no són pròpiament venèries però que es poden transmetre a través del contacte sexual, com poden ser herpes, pediculosis o sarna.

Joves a primera línia

Per saber dades reals de la població de joves Units multipliquen les xifres de les declaracions obligatòries per tres, ja que la major part dels casos no es declaren. El doctor Causse, epidemiòleg de l'OMS, creu que al seu país, França, s'han de multiplicar per trenta.

Les úniques dades en les quals s'ha tingut en compte específicament la població juvenil (i tot i així són molt insuficients) pertanyen a Sevilla i Madrid, però el doctor Josep M. Capdevila creu que poden ser perfectament extrapolades a Barcelona.

A Sevilla, un 5 per cent dels pacients atesos a l'Hospital Clínic per malalties venèries són menors de divuit anys. Entre aquestes s'han trobat gonorrees a nois, i a les noies, gonorrees i infeccions per tricomonos i clamídies.

30% de malalts menor de 25 anys

A Madrid, al centre de MTS de l'Hospital Universitari San Carlos, un de cada tres malalts atesos té menys de vint-i-cinc anys. Repassades les tres-centes darreres històries clíniques d'aquest joves, es comprova que el 74,35 per cent són barons; el 85,71 per cent treballa; un 1,62 per

cent són homosexuals; un 1,29 bisexuals i la resta, heterosexuals; el 59,75 per cent tenen relacions sexuals amb més de dues persones diferents cada any; el 15,26 per cent fa ús de la prostitució; el 75,97 per cent no utilitza cap mètode anticonceptiu; el 34,42 per cent ha patit alguna MTS anterior; el 25 per cent són drogaadictes d'heroïna, i d'aquests, el 37 per cent tenen anticossos HIV.

Els diagnòstics més freqüents van ser uretritis no gonocòcciques (UNG), seguides de condilomes, gonorrea i sífilis, entre altres. El 44,80 dels casos, però, van ser controls a persones sanes.

Els especialistes consideren realment alarmant el fet que tres de cada quatre menors de vint-i-cinc anys visitats, que manifesten tenir relacions sexuals, en alguns casos múltiples, no facin servir cap mètode anticonceptiu. Això fa que, segons un estudi realitzat a la Universitat del País Basc, prop d'una quarta part de les dones que van tenir un fill el 1985 eren menors d'edat, i es calcula que entre 3.000 i 4.000 adolescents espanyoles es van plantejar aquell any avortar.

Por a la SIDA

El no ús del preservatiu ha servit també per augmentar les malalties venèries i, encara que la por a la SIDA hagi incrementat la seva utilització i hagi fet disminuir les malalties relacionades directament amb el coit, la gent no té en compte altres vies de contagi de MTS, com ara la boca o les mateixes mans.

La por a la SIDA també ha provocat que hi hagi més revisions preventives, que en molts casos han servit per detectar portadors de malalties de transmissió sexual que no presentaven cap símptoma. Al Centre de Control i Prevenció de MTS de Barcelona van fer-se l'any passat 10.952 visites, i 2.486 d'aquestes eren primeres visites.

El 40 per cent dels qui van acudir a la consulta eren persones dedicades al comerç sexual, i un 60 per cent del total de pacients no presentava cap símptoma. Es van detectar 2.583 casos de MTS; entre aquestes, 217 sífilis i 242 gonorrees.

Curar-se en sexualitat

Joaquim Soler i Ferret

Creu que una de les dones més sensuais que han donat les lletres hispanes és Teresa de Cepeda i Ahumada, santa Teresa. El que passa és que va esmerçar la vida cercant substitucions o succedanis. Si la Cepeda hagués tingut una altra educació, si hagués sabut i/o pogut col·locar Déu i els homes al seu lloc, la llengua espanyola potser podria lluir ara una de les més grans escriptores de tots els temps. Bernini, que era un escultor que es documentava, ens ha retratat un dels famosos èxtasis de la santa amb tanta veracitat, que la imatge té una autèntica expressió d'arravat i exultant orgasme (Roma, Sta. M. de la Victòria).

Sé que això no només és força esquemàtic (l'espai hi obliga), sinó que desplaçarà molta gent. Si més no és el que pensa un que ha passat bones estones llegint aquesta autèntica fembra. I voldria arrodonir-ho afirmant solemnement que la mística és una desviació i una desnaturalització psicopàtica de la sexualitat, que a la humanitat li ha fet molt mal, moltíssim! Si poguéssim passar factura als capellans, l'Església no tindria prou riqueses per pagar tants deutes de follia. Si no em creieu, pregunteu-li-ho a un director de manicomí. ¿I per què pot tenir tant d'èxit una novel·la pretesament eròtica que ni sembla literatura? ¿Per què el televisiu *Curar-se en salut* dedicat a la sexualitat és en totes les converses dels dimarts? Fixeu-vos que el passen després de la programació normal i amb avis d'estricta selecció d'audiència...

Per alguna cosa deu ser, oi?

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició: Arx. L. Salvador, 84 - Tels.: 251631-292997.

Magatzem: Pol. S. Castelló-Gran Via Asima - Tel.: 294004.

Mag: Pol. La Pau (Ca'n Valero), 4 de Novembre, 11 - Tel. 206666.

Mag. Sòcrates, 8 (Ca'n Blau) - Tels.: 270161-279795.

Llucmajor

Oficines, Fàbrica i Exposició: Bisbe Pere Roig, 29 - Tels. 660150 - 660154.

S'Arenal de Mallorca

Exposició i magatzem: Ctra. Militar, 522 - Tel. 262238.

Cala D'Or Exposició: Avinguda de Bèlgica, 14 - Tel.: 657562.

ASCENSORES
ASPE S A

MUNTATGE I CONSERVACIO EL NOSTRE ASCENSORISTA!

C/. MARINETA, 7 - TEL. 26 62 32 - 54 - EL ARENAL - (MALLORCA)

Per la felicitat sexual

Júlia Lórenz

Acaba de publicar-se el llibre *Trampas y claves sexuales*, de la jove periodista i psicòloga Montserrat Calvo. L'autora s'ha especialitzat, des de l'any 1979, en el camp de la sexologia i fa una tasca informativa important amb la seva col·laboració a la ràdio, amb conferències i articles; alhora forma part d'un equip mèdic que treballa en l'apassionant terreny de la conducta sexual humana.

No és un llibre de receptes per a l'èxit sexual ni una anàlisi científica: es tracta d'un treball molt tranquil·litzador, didàctic i amè que pot ser llegit per tothom que s'interessi per aquesta faceta del comportament personal.

La frase que encapçala el llibre és ben indicativa del seu esperit: «a l'error, que és el millor dels ensenyaments». Reconèixer l'error i rectificar és un dels millors mètodes de maduració personal que l'ésser humà té al seu abast i que no sempre és capaç d'acceptar.

Eliminar els tabús

El llibre de Montserrat Calvo s'inscriu en una època en què, malgrat la intensa informació sexual i en alguns casos a causa del seu impacte, encara hi ha moltes persones que es preocupen per saber si desenvolupen tot el seu potencial sexual i moltes que encara estan sotmeses a les velles actituds que consideren el sexe com a pecat. Combatre tranquil·lament tots els tabús respecte a l'activitat sexual, tant per excés com

per defecte, és la característica principal del llibre.

Segons Montserrat Calvo, encara hi ha moltes persones angoixades pel temor de no estar a l'altura, mentre que d'altres encara pensen en el pecat, quan es relacionen sexualment.

Reivindicació del plaer

El llibre combat tot el que provoca tensions, tant la sexualitat productiva que s'obsessiona per «l'alt voltatge orgàsmic, el deure i el rendiment, com la sexualitat inhibida. En definitiva, es tracta d'una reivindicació del plaer amb tots els seus components i aspectes.

Sense demonitzar res, l'autora mostra les diferències entre la sexualitat masculina i la femenina i introdueix un element important que és la negociació sexual com a forma implícita o explícita de posar-se d'acord amb les activitats més plaents per a ambdós sexes.

Tot pot ser vàlid

Les recomanacions en tots els casos són les d'acceptar i explorar totes les possibilitats a l'abast, i pel que fa a les fantasies eròtiques, considerar-les com una font important d'estimulació eròtica que pot beneficiar el seu desenvolupament de la sexualitat, sense temors. L'experiència professional de l'autora només posa un límit

El camí més directe cap a la felicitat sexual és l'eliminació dels tabús

Encara no es pot saber si l'anyvinent s'haurà tornat a acabar o si aquesta vegada l'alçada del genoll femení ha quedat definitivament superada. La qüestió és que la minifaldilla retorna triomfalment als països occidentals i part dels altres. Alguns l'enyoraven; algunes la temien. S'ha tornat a imposar amb una facilitat reveladora del consens de desperta. Amunt els cors!

El setmanari *L'Espresso* en fa tota una història, degudament il·lustrada amb les cames més atractives. Per començar dona la paraula a un defensor, el famós dissenyador de moda Gianni Versace: "La mini ha estat acceptada pel carrer, això és un fet. Per mi el curt és més jove, més dinàmic, més lliure i més modern. No es tornarà enrera, ja ho veureu". Enfront dels detractors que recreen a la minifaldilla de posar en evidència anatomies no sempre afortunades, ell és taxatiu: "El lleig resta lleig encara que sigui amb faldilles llargues. Si una dona lletja que adopta la minifaldilla sembla una meuca, amb faldilla llarga semblarà una monja. Joestic per l'alliberament".

La rèplica ve donada per l'estilista igualment cèlebre Giorgio Armani, oposat al retorn de la minifaldilla i que ha decidit no vendre'n a la seva xarxa de *boutiques*. Segons Armani, "la minifaldilla apa-

Retorn triomfal de la minifaldilla

Les cames de les senyores, a tota plana a "L'Espresso"

reixia els anys 60 com una ruptura contra allò establert. Avui no queden tabús per infringir i només representa el desig de les dones d'ensenyar les cames. Aquest estiu he vist moltes minifaldilles pessimament portades, utilitzades

per descobrir allò que ningú podria desitjar. I penso que encara en veurem més aquest hivern, perquè el 60% de les dones creuen que cal semblar més jove i ho intenten sense preocupar-se de l'estètica".

La comentarista del set-

manari hi aboca una profunda anàlisi sociològica quan escriu: "Un conegut psiquiatre subratlla que l'exhibicionisme femení no té res de patològic, contràriament al masculí, tan difícil de curar perquè està impregnat de malestar social. L'exhibicionisme de la dona és *sociosintònic*, s'harmonitza admirablement amb els valors de la societat, no té res de transgressiu ni de pecaminós. Si les joves destapen les cames amb innocència sumada a la malícia, les grans ho fan amb intenció demostrativa: han invertit tant en la forma física! Per què haurien de reservar només al tacte de l'amant el magnífic resultat de gimnàstiques, massatges i liposuccions?".

Afegeix la revista italiana que la reimplantació de la mini ve acompanyada per altres mesures en consonància, com la revalorització del disseny de les mitges i de la roba interior. Si l'antiestètic sistema panty es consolida, com a mínim els estilistes hi aporten una mica més d'imaginació "amb versions molt sexy, com la de Gianni Versace, a la qual la calça en seda o lycra està unida a un audaçíssim minislip".

Segurament una proporció de senyores es resistiran al retorn triomfal de la minifaldilla, però les altres ho compensaran àmpliament i, amb una mica de sort, els carrers faran més goig.

que és el no plaer; quan algú se sent incòmode és millor abandonar l'experiència.

Entre les conclusions que es poden extreure, podríem dir que en sexualitat tot és vàlid, però que no tot és igualment vàlid per a tothom.

Espurnes de felicitat

Joan Tudela

La felicitat permanent és una cosa que no podem assolir. Ho sap tothom. Cal ser o molt jove o molt idiota per no saber-ho. El que sí que és possible és viure en un estat de no infelicitat. I, alhora, gaudir d'algunes estones de felicitat; és a dir, d'aquests moments de plenitud inesperats i escassos, breus, que són la gratificació de tot aquell que segueix el seu camí. La felicitat tensa, lúcida i provisional de què parla Jorjue Semprún. N'hi ha prou.

De vegades, la felicitat arriba enmig del més gran despar. Però, normalment, hi ha quatre condicions perquè floreixi la felicitat. Primer, la salut, tan física com psicològica. Segon, els diners: allò que Bertrand Russell anomenava «els mitjans suficients per mantenir a ratlla la necessitat». Tercer, el projecte personal que cadascú té per a ell mateix i la seva filosofia de la vida, per tenir clar allò que un vol i allò que no vol. I quart, la imatge personal i la xarxa de relacions. Aquests serien els quatre pilars d'una mena d'infraestructura per viure. Però viure de debò vol dir estimar i treballar: és això el que fa possible la plenitud personal i les espurnes de felicitat, que no podem aconseguir ni a través de la salut tota sola, ni dels diners, ni de la lucidesa, ni del prestigi social.

I no ens hem d'oblidar del factor sort. Del destí, la Providència, la casualitat; d'això que jo més m'estimo dir-ne sort, no en podem prescindir. La literatura religiosa ens ensenya el camí a seguir davant la Sort: crear les condicions perquè ens sigui propícia, paciència quan triga, i quan arriba aprofitar-la i donar-ne gràcies a Déu.

És vostè atractiu?

Ni Carol Burnett ni Martin Landau ni Barbra Streisand guanyarien un premi en una desfilada de belleses gregues, però ningú els pot negar un cert atractiu capaç d'arrossegar milers de fans. La capacitat de seducció pot ser innata o potser cultivada amb petits detalls. No es tracta d'anar causant estralls, sinó que els homes no siguin esquivats per les dones i que aquestes se sentin admirades pels homes.

Respongui sí o no:

- 1.— Li agrada genuïnament el sexe oposat?
- 2.— pesa més o menys cinc quilos del pes adequat per a la seva edat i alçada?
- 3.— Posa un esment especial en el seu arranjament físic (cabells, ungles, dents, pell...)?
- 4.— Se sent secretament decepcionat quan membres del sexe oposat no es veuen ni es comporten com la seva estrella predilecta de cine o televisió?
- 5.— Se sent segur de vostè mateix quan tracta amb membres d'un sexe o de l'altre, ja sigui en els

negocis o en societat?

6.— Està en la seva millor forma física?

7.— Li agrada atreure els membres de l'altre sexe amb moixoniés per després deixar-los animats sense respondre?

8.— Té coneixements científics sobre el sexe en lloc de supersticions o històries antigues?

9.— Es per a vostè un bell pensament el de la relació física en lloc de desagradable?

10.— Pot dir, honestament, que té un caràcter alegre?

11.— Sent tendresa envers els membres de l'altre sexe?

12.— Està francament preparat i delerós de tenir fills quan es casi?

13.— L'aclaparen sentiments de superstició a zels?

14.— És vostè sensat en el que pertoca als diners (ni avar ni malgastador)?

SOLUCIONS

- 1.— Sí. 2.— Sí. 3.— Sí. 4.— No. 5.— Sí. 6.— Sí. 7.— No. 8.— Sí. 9.— Sí. 10.— Sí. 11.— Sí. 12.— Sí. 13.— No. 14.—

Sí.

Doni's 2 punts per cada resposta encertada.

De 24 a 28 punts: els que resten qualificats en aquesta categoria rarament tenen dificultats amb l'altre sexe. Són emocionalment atractius a pesar que, potser, no siguin físicament bells. Els seus talents són innats i són automàticament seductors.

De 16 i 22 punts: aquesta és una qualificació normal. Els homes i les dones que arriben a aquesta qualificació tenen atractiu sexual però no podrien fer més, encara que ho desitjassin. De tota manera, la majoria estan tan ocupats en altres assumptes que es conformen amb viure tal com ho fan.

De 0 a 14 punts: els que arriben a aquesta puntuació són normalment persones desendreçades, a les que «no els importa res». Tendeixen a ésser socialment rebutjats i culpen de tot a tothom, menys a ells mateixos.

Curiosos arguments

Josep M. Espinàs

He llegit al diari «ABC» la columna que signa Rodrigo Rubio el dia 27. Hi afirma que recollir opinions forma part del seu ofici d'escriptor.

Tradueixo: «He arribat a sentir dir, per la franja de la costa mediterrània, d'Alacant cap al nord, que tota aquesta terra, afavorida per la naturalesa, gairebé acarjada per una clima envejable, podria ser un «país independent». I naturalment ric. Que s'hi podria viure molt bé sense que fos necessari pertànyer al nucli territorial que constitueix tot l'Estat».

Està molt bé que l'articulista hagi anotat aquesta opinió, i que la publiqui, i no sé si s'adona que en precisar que l'ha sentida «d'Alacant cap al nord» —i no d'Alacant cap al sud, o de Càceres a Huelva— reconeix que alguna cosa en comú deu justificar que es parli de Països Catalans; observador com és, Rubio hauria d'acceptar, encara que en el seu escrit no ho digui, que els límits que posa al territori on hi ha gent que pensa en la viabilitat de la independència no són uns límits precisament «casuals».

A aquestes opinions, però, hi oposa uns criteris que vol fer passar per assenyats, i que s'expressen amb uns arguments —i que em perdoni el senyor Rubio— francament puerils. Per exemple, els qui consideren que a Catalunya es podria viure bé éssent independent d'Espanya «no s'adonen que a aquesta franja costanera hi hán d'arribar, entre d'altres coses, aigües que baixen des de regions altes de l'interior». Home, no sé sap que aquí tenim el Pirineu, però el que em deixa parat del seu argument és que sembla donar a entendre que, si els Països Catalans fossin independents, l'Ebre, per exemple, no arribaria, no entraria a Catalunya. És que l'administració espanyola

«tallaria» el riu, i el desviaria —en una obra hipanofaraònica— centenars de quilòmetres per tal que anés a sortir al mar per Múrcia?

Que jo sàpiga, el Tajo, que neix als límits d'Aragó i Castella, passa a Portugal i no l'harí barrat pas. Segons la teoria de l'escriptor, no hi hauria cap illa que pogués ser independent, si no té altes muntanyes i grans rius.

Els qui imaginem la independència tampoc no pensen, segons el periodista, que aquesta «franja» podria ser «deficitària en energia elèctrica, que en molts casos és transvasada d'altres regions». No vull dir-li que no és cert, no val la pena. Ho contestaré juntament amb l'objecció següent: «Tampoc no pensen que molts dels seus productes necessitarien —com ara necessiten— una sortida a la resta d'Espanya, i que també haurien de rebre —com ara— altres matèries molt necessàries perquè la vida sigui normal en aquesta franja costanera». Però què passa aquí, senyor Rubio! És que vostè associa la idea d'independència a la construcció espanyola d'un «mur a la berlinesa»? És que Espanya no és independent de França, i Portugal d'Espanya? I és que aquesta independència impedeix les exportacions i les importacions i els intercanvis de tota mena?

Confondre la independència política amb l'autoabastament total no és gaire seriós. Ni la Gran Bretanya, ni Suïssa, ni Luxemburg...ni Espanya no produeixen tot el que necessiten. Compren, venen i s'espavilen.

Quant a l'afirmació que «Espanya és un tot, i cap regió no pot conformar, per ella mateixa, en l'ampli sentit del mot, un país», és el mateix que deien de Portugal quan formava part del «tot»...

NEO & POST

Montesol

M'AGRADA MÉS DEL PSICHIATRE!

FOTO VUS ROLLOS DE COLLOUS...

I LA TIPÀ VINÇA AGUANTAR!

QUE SI LA INFANCIA! QUE SI LES MANIES! QUE SI LES FÒBIES!

Hi! Hi! Hi! QUINES HISTÒRIES LI EXPLICO!

LLÀSTIMA QUE TINGUIN EL TAXÍMETRE TAN CAR!

Reflexions

Aquí tenim la tradició d'un Estat més preocupat perquè es compleixin les ordenances que perquè les coses funcionin. I, desgraciadament, això no s'ha aconseguit desmentir en deu anys llargs de transició democràtica

L'Estat hostil

Vicenç Villatoro

Fa uns dies, al capvespre, quatre cotxes seguits que venien en direcció contrària per una carretera comarcal em van fer senyals amb els llums. Com és tradicional, vaig comprovar ràpidament si anava amb els llargs, si portava una roda desinflada, si m'havia deixat el cap obert. Res de res. Un altre cotxe, encara, em va fer senyals, però aquesta vegada el conductor els va acompanyar amb un gest que recomanava lentitud o prudència. Efectivament, després del revolt següent una parella de la guàrdia civil escrutava amb atenció els cinturons de seguretat i les velocitats mitjanes dels cotxes que passaven, gairebé quadern de multes en mà. Els cinc conductors amb els quals m'havia creuat no pretenien altra cosa que avisar-me d'aquesta presència, en un gest curiosíssim de solidaritat i de complicitat.

El fet em sembla subratllable. Aquestes persones, a les quals no coneixia de res, es prenen la molèstia, sense cap mena de benefici, d'advertir-me d'una presència que, com a molt, no m'hauria provocat més mal que una multa. I això ho feien en una època en la qual et pots refiar més aviat poc de la solidaritat aliena, on la desconfiança té més gruix que la complicitat en el tracte amb desconeguts. Si m'hagués trencat una cama en un marge de la carretera o m'hagués pasat quatre hores fent autostop, alguns d'aquests conductors potser no s'haurien aturat. Però es van prendre la molèstia —ja sé que no excessiva, però del tot gratuïta— d'informar-me de la presència d'una parella de la guàrdia civil. Em sembla que aquesta sobtada efervescència solidària no es pot interpretar al marge del fet que el perill sobre el qual m'avisaven fossin precisament uns membres dels cossos de seguretat. Dit d'una altra manera, allò que ens feia còmplices —i, com a còmplices, iguals en un cert sentit— amb aquells conductors era la pressuposició d'una actitud comuna respecte a aquests agents, una actitud que faria normal i consensuable un avís d'aquesta mena. «Tu ets un conductor igual que jo. Ets un damnificable per l'actuació de la parella igual que jo. En conseqüència, t'adverteixo que són darrera del revolt, perquè a mi m'agradaria que m'avisessin en un cas com aquest». Aquesta seria, més o menys, la formulació d'aquesta solidaritat espontània, els termes del pacte de complicitat que es trameta a través dels llums.

Per interpretacions sobre aquestes coses sempre és com jugar amb bombolles de sabó. De tota manera, m'agradaria jugar-hi. La primera interpretació que ve al cap és que aquesta solidaritat és producte d'una mena d'intuïció contra qualsevol autoritat, cosina germana d'aquella que fa que en les pel·lícules de Charlot es rigui més quan el que es fum de lloros porta uniforme policial o com la que fa xiular sistemàticament contra l'àrbitre en un partit de futbol. És possible. Defujo, en aquest cas, una explicació nacionalista del fenomen:

men: si les multes de trànsit les posessin els mossos d'esquadra, m'avisarien amb llums quan hi hagués a cent metres una patrulla motoritzada amb vestits blaus. Per mi, els dos guàrdies civils apareixien davant dels ulls dels conductors amb els qui em creuava com a dos dignes i respectables representants de l'Estat, del poder. I, per la banda de la Mediterrània —per bé o per mal— s'endevina una mena de complicitat general contra l'Estat, una malfiança comuna envers l'Estat, de qui rarament s'espera cap solució i sovint se n'esperen punicions. Països anarquizants, el Sud d'Europa no veu com el Nord que l'Estat ordeni la vida col·lectiva a favor dels individus, sinó que intueix que l'Estat actua damunt dels individus i sovint contra ells. No és el discurs estricte de la societat civil, tantes vegades adorada. És més aviat un refús intuïtiu i contradictori que fa que els mateixos que adverteixen perquè hi ha dos guàrdies civils de trànsit mig quilòmetre enllà exigeixin milers de guàrdies civils més quan hi ha un robatori al supermercat del barri. Una prevenció contra l'Estat per part d'un ciutadà que, quan veu un guàrdia civil a la carretera, pensa abans que és un posador de multes que no pas un organitzador del trànsit. I quan veu un inspector d'hisenda el troba més clarament un xuclador de calés que no pas un redistribuidor de la riquesa, feina per a la qual confia més en el bandoler generós de tanta tradició llegendària en la zona que no pas en el recaptador de tributs, dolent de totes les pel·lícules.

És clar que d'aquesta malfiança tel·lúrica per l'Estat no en té tota la culpa el ciutadà que fa llums amb el seu cotxe. L'Estat hi ha ajudat molt. Itàlia, que és el país de la zona que millor ha tractat la qüestió, ha concebut una mena d'Estat inexistente, que no arregla res, però que tampoc molesta. A Palerm no hi ha gairebé semàfors, i és gairebé tan gran com Barcelona. Tot això que s'estalvien: si n'hi haguessin ningú no en faria cas. No fan cas ni dels senyals de direcció prohibida. Però no hi ha gaires accidents. La pitjor solució a la qüestió és la hispànica. L'Estat té una tradició més punitiva que organitzadora. Jo he vist, i no sabria dir on, un cotxe de la policia municipal aturat enmig d'un carrer, provocant un embús digne de consideració, per posar una multa a un cotxe mal aparcat, que no molestava amb el seu mal aparcament la circulació dels altres. Aquí tenim la tradició d'un Estat més preocupat perquè es compleixin les ordenances que perquè les coses funcionin. I, desgraciadament, això no s'ha aconseguit desmentir en deu anys llargs de transició democràtica, amb la presència d'un govern socialista a Madrid i amb la creació d'unes administracions autonòmiques. L'Estat encara es viu com un ens hostil. Per això ens fem llums a les carreteres. «Ep! —ens venim a dir—, que allà hi ha l'Estat!».

Vicenç Villatoro és escriptor

Les Illes donen suport a l'ús del català a Europa

Josep Pons

CIUTAT DE MALLORCA — La comissió de cultura del Parlament de les illes Balears ha donat suport per unanimitat a una iniciativa presentada pel grup Partit Socialista de Mallorca - Entesa de l'Esquerra de Menorca (PSM-EEM), a favor de l'ús del català a les institucions europees. Després d'haver obtingut el suport de totes les forces polítiques de les Balears, s'espera ara que el Parlament també aprovi la proposició per unanimitat.

Segons aquest acord, el Parlament de les Illes insta el govern balear i el de l'Estat «a sol·licitar al Parlament europeu el reconeixement del català com a llengua oficial a tots els efectes i a admetre el seu ús com a idioma oficial en les institucions europees».

La sorpresa va sorgir quan el portaveu d'AP-PL en temes culturals, Alfonso Salgado, alhora conseller de Cultura del Consell de Mallorca, va presentar una esmena d'addició perquè el Parlament també insti el govern de l'Estat a usar i reconèixer la llengua catalana a les Corts espanyoles (Congrés de diputats i Senat). La iniciativa del portaveu popular va agafar per sorpresa tots els grups. Això no obstant, va

obtenir el suport de l'Entesa de l'Esquerra de Menorca, el Partit Socialista de Mallorca i també el d'Unió Mallorquina. En canvi, el PSOE i el CDS van votar en contra, per la qual cosa no va prosperar, perquè calia la unanimitat.

El grup parlamentari PSM-EEM ha presentat ara una altra proposició no de llei relativa a l'ús del català a l'Administració pública, i una tercera sobre la normalització lingüística dels topònims.

En aquesta mateixa sessió de la comissió de cultura del Parlament balear es va debatre una proposició del PSM-EEM sobre la televisió privada. Va prosperar un punt que proposa «sol·licitar que la delimitació de les zones territorials previstes a la llei coincideixi amb les realitats culturals i lingüístiques de les comunitats autònomes».

D'altra banda, la presentació d'un projecte de llei del PSOE i PSM-EEM al Parlament balear proposant la suspensió de llicències per a la construcció turística durant sis mesos, ha originat un greu enfrontament entre les forces polítiques i els sectors de la construcció i el turisme, que consideren que aquesta iniciativa provocaria la ruïna de molts inversors.

S'Arenal de Mallorca

La biblioteca pública serà al Col·legi de Sant Bartomeu

El Ministeri d'Educació i Ciència i l'Ajuntament de Lluçmajor ha firmat un conveni gràcies al qual S'Arenal podrà tenir una biblioteca pública.

El MEC serà el responsable del material i dels encarregats, mentre que l'Ajuntament posarà el local. Aquest conveni s'extén a altres nivells, concretament l'educació d'adults. Hi

haurà un curs d'alfabetització que es faran als locals de l'Associació de la Tercera Edat, al carrer de Sant Joan, de Lluçmajor. A S'Arenal aquests cursos es faran al col·legi de Sant Bartomeu.

El tema de la biblioteca pública a S'Arenal no estava previst que es tractàs però el batle, Joan Montserrat, aprofita

l'avinentsa per parlar-ne al delegat del MEC, Andreu Crespí, el qual accedí a estudiar seriosament la proposta.

Per altra banda, també s'arribà a un acord respecte al mal estat del terra de l'aparcament del col·legi de Sant Cristòfor. Sembla ser que els innombrables bassots que hi ha s'arreglaren.

El fàstic de la cultura

Jaume Fuster

He participat en la Primera Setmana del Llibre en Català que s'ha celebrat a la Llotja de Palma de Mallorca. I m'he sorprès, com tots els participants i els mateixos organitzadors, de l'èxit de la fira, de la quantitat de públic que va desfilar-hi per veure i comprar llibres i per assistir a les taules rodones programades.

Al mateix temps que s'organitzava la Setmana, al Parlament balear es feia el debat de política general i el circuit balear de RTVE n'oferia grans resums. Vaig poder sentir, doncs, part del discurs del president Canyelles, centrat únicament en la qüestió turística i les crítiques de l'oposició que exigien que el debat tingués en compte tots els aspectes de la realitat illenca. A una intervenció especialment crítica del menorquí López Casesnoves, del PSM-EU, el president Canyelles va contestar que «ja feia oi (fàstic en la variant mallorquina) tanta cultura».

No vull treure de context l'expressió col·loquial, com feia l'endemà algun diari de Mallorca, però és greu que un polític que, a més, exerceix la màxima representació d'un col·lectiu, pugui parlar, impunement, del fàstic que fa la cultura. Encara que només ens quedem en l'expressió col·loquial, hi ha un menyspreu tan gran per allò que ell creu que és la cultura, d'una banda, i una desinformació tan gran sobre el que és de debò —per exemple, fer política—, de l'altra, que qui diu això es desautoritza tot sol.

Afortunadament, els milers de ciutadans que van visitar la Llotja de Ciutat no compartien ni el menyspreu ni la desinformació amb el president Canyelles.

Llepau un peu

Joaquim Soler i Ferret

Sempre que es parla de pessigolles les situem a les aixelles i a la planta dels peus. Fent una paràfrasi, diria que on hi ha pessigolles hi ha una zona erògena. Potser sovint es tracta d'una zona no descoberta o poc explotada. Hi ha persones que usen les pessigolles com un refús inconscient de la carícia. No saben passar a l'altre cantó de la frontera, traduint l'idioma de les pessigolles en el de l'escalfament.

Només una cultura tan refinada i antiga com la xinesa podia arribar a retre culte als peus. Fins a l'extrem de no considerar sensual una nuesa si no s'han despulat els peus. Dins l'esquelet humà, els peus són importants; si un peu té un defecte o un vici postural, l'estructura òssia bàsica se'n ressentirà dolorosament. En la nostra civilització trobar uns peus bonics és força difícil i molt més entre els que van néixer en plena postguerra. Conceptes de calçat totalment inadequats i sovint la misèria que feia aprofitar sabates d'altri van anar deformant aquesta part de l'anatomia humana. Sobretot els dits. Ara, quan un peu és bonic val la pena encantar-s'hi en la seva contemplació: la suau finesa del turmell, la indefensa estretor del tendó d'Aquil·les, la rotunda contundència del taló, l'eslèstica suavitat de l'arc plantar i, sobretot, l'esveltesa i proporcionalitat dels dits...

Ara que ja la gent es renta més sovint: acaricieu, manuelegeu lentament i espontàniament un peu, llepeu-lo si cal i ja m'ho direu...

Presenten el «Anuari de la Premsa Catalana»

Barcelona / DdB

L'Anuari va ser redactat al 1984 pel periodista Jaume Guàrdia, especialista en premsa comarcal. Posteriorment, les dades van ser actualitzades pel servei de Promoció de la Premsa. El llibre, que té prop de 300 pàgines, consta de sis parts: un inventari i un cens de la premsa catalana editada als Països Catalans i de la que es fa d'arreu del món, les xifres de la difusió de la premsa catalana, i un apèndix legislatiu. A l'anuari són recollides en forma de fitxa totes les dades, redaccionals, tècniques i empresarials, de la totalitat de les publicacions que s'editen als Països Catalans.

L'Estat subvencionarà les associacions de veïns

Barcelona / M.V.

Les associacions de veïns rebran l'any que ve per primer cop una subvenció provinent dels pressupostos generals de l'Estat. La comissió gestora de la Confederació d'Associacions de Veïns d'Espanya (CAVE), després de diverses converses amb el ministre d'Administracions Públiques, Joaquín Almunia, i amb representants de tots els grups parlamentaris, ha obtingut el compromís que s'aprovarà una esmena dels pressupostos i es crearà, així, una partida d'entre 40 i 50 milions per les associacions.

L'esmena s'incorporarà quan els pressupostos passin el tràmit del Senat i s'aprovarà paral·lelament a una declaració de tots els grups parlamentaris on es destacarà el protagonisme que van tenir les associacions de veïns en la transició política i es posarà de relleu el seu interès social. Margarita Rodríguez, presidenta de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAV), ha destacat la importància històrica d'aquest

acord, "no pels diners, que de moment no són gaires, sinó perquè és el reconeixement tàcit del paper que han de tenir les associacions de veïns en la societat".

Utilitat pública

Aquest reconeixement tindrà continuïtat l'any que ve en l'elaboració d'una llei que declararà les associacions de veïns d'utilitat pública i que regularà la seva participació en les decisions de l'administració. Almunia ha donat ja llum verda perquè es pugui començar a discutir el contingut d'aquesta nova norma.

L'assemblea de constitució de la CAVE tindrà lloc el mes que ve a Puertollano, on participaran totes les associacions de veïns d'Espanya. De moment, la gestora està integrada per les federacions de Madrid, Barcelona, Sevilla i Valladolid. La subvenció estatal es destinarà prioritàriament a la creació de la infraestructura de la CAVE i a fer els estudis necessaris per discutir amb el ministeri d'Administracions Públiques l'elaboració de la llei.

No m'agrada la «mili»

Isabel-Clara SIMÓ

Parlo per la ferida, ho reconec, però no em puc estar de dir-ho: no m'agrada la mili, no m'agrada gens que tots els nois l'hagin de fer, i no hi sé veure cap avantatge. Em fa riure que algú digui, encara, que va bé perquè fa homes, però jo sóc incapaç de veure cap qualitat viril en la marcialitat ni en els rigors de la vida castrense. Quan les feministes ens escarressem a dir que la dona és quelcom més que una matriu també volem dir que els homes són alguna cosa més que un reglamentat sistema agressiu.

Potser el que dic és anticonstitucional, perquè encara no m'he aclarit d'on acaben les meves llibertats —si no entenc malament la paraula llibertat aquesta no hauria d'acabar enloc—, però si és així, hi haurà un bon grapat d'anticonstitucionals, almenys pel que jo puc sentir quan estic entre joves i quan estic entre mares de joves. No cregueu que és, sols, un problema de banderes: si la bandera que anessin a servir els nostres fills fóra la catalana, tampoc no m'agradaria la mili, encara que es tractaria d'una qüestió diferent. M'adono, d'altra banda, que els objectors fan una tasca admirable en aquest sentit, però, per a mi, el fons de la qüestió va més enllà del rebuig a les armes o no. Es tracta que trobo injust que l'Estat exigeixi un any de la vida de cada noi. Per què? Per a què? No ens passem la vida, homes i dones, servint l'Estat?

Benaventurats

Jaume Farriol

Versió per a ser cantada per Joan Manuel Serrat al seu pròxim disc en català, que ara ens toca.

Benaventurats els pobres barcelonins perquè ells captaran de prop l'esclat olímpic.

Benaventurats els mansuets perquè els posseiran la terra i els excedents agrícoles comunitaris.

Benaventurats els que tenen fam i set de justícia perquè passaran la seva vida fent cua als tribunals.

Benaventurats els paífics perquè, un dia o altre, descansaran en pau.

Benaventurats els que pateixen exili i enyorança de la pàtria perquè seran feliçment extraditats.

El malestar en la cultura

Gabriel Janer Manila

Amb pocs dies de diferència —ni tan sols una setmana— dues veus que a primera vista em podrien semblar tan contrastades com la nit i el dia han afirmat amb rotunda vehemència que la cultura d'aquesta terra no es pot suportar de tant que put, que fa olor de podrit, que fa fàstic.

He de confessar que l'afirmació no m'ha vingut de nou, perquè ja ho havia sentit altres vegades: la cultura fa olor de podrit, una olor insuportable. Allò que m'ha cridat especialment l'atenció és que en una mateixa setmana hagin coincidit un jove escriptor i el president de la comunitat. «Mallorca fa olor i estic excitat —afirmava el jove escriptor en una taula rodona sobre literatura— perquè tot això de la cultura catalana put...»

Pocs dies després, el president del govern de les illes Balears coincidí amb el jove escriptor. Afirmava, en el transcurs d'un debat parlamentari: «El tema de la cultura està tan palpat que quasi fa oi.» Un i altre, tant l'escriptor jove com el president, s'hi troben malament, en la cultura, els put, la cultura, o els fa fàstic i en denuncien el malestar que hi senten.

Particularment he de confessar que la coincidència em sembla suggestiva. En el món de la cultura no hi fa bon estar. No és còmode, el món de la cultura. Qui diu que ha d'ésser còmode? No ho és per a ningú: ni per al jove que comença a escriure ni per als polítics. A mi també m'excita l'olor de podridura. Però no m'agrada ésser masoquista i he constatat el grau infinit de masoquisme que sovint contenen les paraules de la gent que freqüenta taules rodones, escriu versos, publica llibres, o simplement observa com transcorren les coses de la cultura al seu entorn. Aquest masoquisme va ésser durament atacat per Josep A. Grimalt al final d'un debat sobre el futur de la literatura catalana. «Ja està bé de plorar —vingué a dir—. N'estic cansat, de tòpics. N'estic fart, de sentir que m'expliquin que la nostra literatura és massa casolana, que hauria d'ésser més universal, que li manca imaginació, i risc, i voluntat de ruptura...»

El públic connectà instantàniament amb allò que acabava de dir el professor Grimalt i subratllà aquelles paraules amb una memorable ovació.

Ha estat segurament aquesta actitud del públic el que m'ha fet pensar —i m'agradaria recordar-ho al jove escriptor i al president del Govern— que és probable que moltes coses facin olor —una mala, insuportable olor— en aquesta terra. Però no crec que el món de la cultura que viu i es manifesta en llengua catalana sigui allò que més put. Contràriament, crec que si encara queden algunes fissures per on es filtren la creativitat i la imaginació sobre les nostres illes una d'aquestes és a través d'allò que s'imagina i s'expressa en català.

NEO & POST

Montesol

CADA DIA SÓN MÉS LES PERSONES QUE VIUEN SOLES

NEO: POST T'OFEREIXEN NOVES FORMES DE CONVIVÈNCIA PER COMBATRE LA SOLITUD

PISOS COMUNALS A'HORES

A MÉS A MÉS DELS CASALS PELS AVIS. CASALS PER L'AGENT QUE VIU SOL.

QUE LES FAMÍLIES AMB FILLS HADOPTIN UN QUE VIU SOL

QUE TORNI LA PROMESA D'UNITAT SEXUAL DELS 70!

MALALT, I (NO) EM VISITAREU

Té importància començar amb una llista dels malalts d'avui, que cada u pot fer més ampla encara, perquè no ens facem il·lusions: ni l'economia, ni el progrés, ni l'assistència mèdica i sanitària han acabat amb aquest apartat de l'examen final: estava malalt i em visitareu o no em visitareu.

Llista dels malalts.- Malalts víctimes de la manca d'atenció sanitària adequada: viuen uns en llocs sense els serveis necessaris; altres són "atesos" despersonalitzadament, sense humanitat, es diu, perduts dins unes immenses gàbies costosíssimes...

Anau fent llista: vells i envellits abans d'hora. Encara que ha millorat l'atenció, molts en queden de mig atesos. L'envelliment prematur per mil causes, abans de la jubilació, ens mostra una de les "malalties" actuals. / Tot tipus de drogaadictes, alcohòlics, etc. / Deficients o minusvàlids físics i psíquics o mig psiquiàtritzats, etc. / Infants abandonats o maltractats... / Malalts terminals per diferents patologies / Algú col·locaria els homosexuals en aquesta categoria / Els nous malalts de la Sida / Desnutrits, subalimentats, infants principalment / Desarrrelats / Malalts de sentit, de soledat, d'agressivitat, d'odi...

Podem també examinar-nos sobre les nostres relacions amb els marginats (variant d'aquesta llista), és a dir, aquelles persones o grups socials que són rebutjats o minusvalorats (meynspreats) per alguns d'aquests motius:

- per no encaixar de manera rendable en el procés econòmic de producció: aturats, vells, malalts; infants, minusvàlids, transeünts;
- perquè la seva conducta es desvia de les normes o valors acceptats o comuns dins un determinat ordre social: homosexuals, prostitutes, drogats, joves inadaptats;
- perquè les característiques culturals o ètniques minoritàries no s'identifiquen amb la cultura o ètnia dominant: gitanos, portuguesos i altres rebutjats per prejudicis socials, polítics i religiosos;
- perquè la deficient escolarització i formació ha discriminat i fet ja desiguals;
- perquè se'ls ha reprimat, reclusos o exclòs de la societat, dins manicomis, reformatoris, presons, suburbis, etc.

Llista de remeis. ¿Què pot significar "visitar un malalt avui"? Entre altres respostes -que cada u pot també ampliar i concretar- recordaria:

- 1.- Per començar saber que tots som malalts i que necessitem ésser curats, alliberats, salvats. Malalts ¿de què? ¿per què? Malalt de mentida, d'enveja, de tristesa, de por; malalt per manca d'amor, per sobra de lleis, per falta de mans amigues, per abús de força, per l'instint de posseir, per l'afarrissament a les coses velles, per l'hàbit de la competència i de fer carrera, per ambicions desmesura-

No deixeu per al final el judici final

Bartomeu Bennàssar, de les Meravelles

des, per esgotament d'esperança. Tots som malalts i necessitem d'algú que ens alliberi. A la vegada mai tendrem l'excusa de no saber a qui "curar" o "visitar" puix tots som malalts.

2.- Exigir solucions sanitàries, millors, humanes i per a tothom. Que es contemplin les causes socials de les malalties i que s'arbitri una política de bona i igualitària prevenció. Que els metges i els sanitaris no es facin uns "déus" intocables que, per la por, ens sotmeten a una societat higiènica administrada i manipulada, privatitzada i per tant millor per als més rics. Denunciar la present ideologia consumista: la salut és considerada una mercaderia que se ven i se compra: al detall (i en sèrie) pels professionals de la medicina; en gros (i en sèrie) per la indústria farmacèutica i hospitalària. D'intermediari hi fa la Seguretat Social. Així se configura un clientelisme, gens sa, de mercat i dependència.

3.- Animar els malalts que no siguin ni es considerin només pacients; que siguin actius i que vulguin ser respectats com a persones i amb drets. Ajudar a que integrin el dolor i el sofriment "suportable" per a mantenir els graus possibles de llibertat i lucidesa. Estimular la força de la solidaritat, la donació i l'amor. L'amor és més fort que el dolor i la mort mateixa.

4.- Aportar solucions concretes i un millorament de les condicions de vida. Les administracions públiques han de garantir les prestacions socials a tots els ciutadans; però sense monopolis en el camp dels serveis. Tant de bo els "darrers" ens trobin els "primers", més aprop. Aquells que ningú vol ni fan estima. Els malalts de la Sida, per cas, ¿han trobat en l'església la resposta negada per l'administració (guarderies, escoles, hospitals, llocs d'acollida? "Des d'un punt de vista cristià és important també dedicar-se a una criatura humana, cuidar-la i estimar-la, encara que l'entrega sigui improductiva. Per al cristià és important donar tot el seu temps amb goig i alegria al malalt incurable i donar-lo "gratuïtament"; per el cristià és important acompanyar amorosament i pacientment el vell, ja "inútil", en el camí cap a la mort; és important cuidar bondadosament els éssers humans

"últims", els més infeliços i els més imperfectes, incloent-hi aquells en que ja resulta quasi impossible discernir-hi trets humans". (Lombardo Radice)

5.- Recuperar i revitalitzar la pastoral dels malalts i sanitària. Per començar revaloritzem el temps "perdut" amb els altres. Abans les visites als malalts demostraven caritat, misericòrdia... comunicació. Avui ¿només ens queden els psiquiatres, les pastilles o el suïcidi? La malaltia és lloc privilegiat de "diaconia", de servei, de presència messiànica de Jesucrist salvador, curador de tot tipus de malalts. El ministeri als malalts és essencial a la vida de l'església. Aquesta ahir inventà moltes solucions; i ¿avui? Pastoral dels malalts i marginats confiada -és el seu ofici- a tota la comunitat cristiana; quan no pot fer-ho tota sencera n'encarrega alguna dels seus membres. Pastoral de solucions mitges o completes. Pastoral d'acompanyament sempre, mai d'excomunió. Pastoral d'oració i d'atenció acollidora i sanitària.

"Visitar" vol dir-ho tot. "Visitar" als malalts és posar en obres un aspecte de la tasca, de la missió encomenada: missió salvadora: enviats a curar, donar salut, estimar, encoratjar, fer el bé...

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.

Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIARIA

URGEIXEN PISOS PER LLOGAR. FINQUES AMENGUAL.

Sant Cristòfol, 16.
Tel. 269250.

TRASPAS floristeria platja. Exclusiva Interflora. A convenir. AMENGUAL. 269250.

OCASION, TRASPAS Hamburgueseria a S'Arenal per no poder atendre. 3.000.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

PALMA, zona Institut. Pis preciós, semiamoblat, calefacció. 80.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

EDIFICI PULLMAN estudi amoblat amb dret a piscina, Marivent, davant cal Rei, veng per 1.500.000. Tel. 260395.

XALET a estrenar a Cala Santanyi, 1.000 m2. solar, 264 m2. edificats, veng per vint milions. Tel. 653363.

PALMA NOVA, apartament 1 dormitori, terrassa, sofà-lit. AMENGUAL. 269250.

S'ARENAL, apartament per a 3 persones, amoblat, terrassa, per mesos. 25.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

CERC LOCAL de 40 m2, per agència de viatges. Tel. 461454.

CAN PASTILLA, xalet 3 dormitoris, amoblat, banys, terrasses, telèfon, aparcament, vistes, jardí. AMENGUAL 269250.

S'ARENAL, pis 1 dormitori, completament amoblat, telèfon, bany, terrassa. 33.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

LES PALMERES, xalet sense mobles, terrassa, bany, cuina, bones vistes. 45.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

BADIA GRAN, pis 3 dormitoris, amoblat, terrassa. 20.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

CALA GAMBA, pis 2 dormitoris a estrenar, completament amoblat, vistes bahia. 40.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

PLANTA BAIXA a S'Arenal, 3 dormitoris, amoblat, terrassa, bany. 40.000 ptes. AMENGUAL 269250.

IMPALA II estudi amoblat, veng per 1.500.000. Tel. 260395.

CRISTALLERIA TORRES

VIDRES, CRISTALS, MIRALLS, MARCS, ALUMINI ...

CARRER LISBOA, 35
TELS: 266517 - 491785
S'ARENAL DE MALLORCA

S'ARENAL: Primera línia, quart pis, amoblat, 3 dormitoris. 400.000 ptes. AMENGUAL: 269250.

S'ARENAL, pis 2 dormitoris, amoblat, terrassa, totes les despeses incloses, tot l'any. 36.000 ptes. AMENGUAL 269250.

CAN PASTILLA, pis 2 dormitoris, fins el maig. 30.000 ptes. AMENGUAL 269250.

LOCAL 30 m2. a S'Arenal, terrassa. 30.000 més IVA. AMENGUAL. 269250.

AVDA. ARGENTINA, pis 4 dormitoris, amoblat, dos banys, cuina. 35.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

PROP DEL SUPERARENAL, traspàs local gran. Tels. 268450-262351.

LLUCMAJOR, casa 2 dormitoris, amoblada, corral, garatge. AMENGUAL. 269250.

ESPORLES, casa amoblada de luxe, 3 banys, rentadora, 3 ximenees, telèfon, terrasses. 150.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

VENC UNA QUARTERA-DIVISIBLE en set parcel·les a Bellavista, de Ses Cadenes. Tel. 467193.

CERC PLANTA BAIXA a S'Arenal. Tel. 263423.

CA'N PASTILLA, estudi amoblat, bany, cuina, terrassa. 25.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

PALMA NOVA, xalet 3 dormitoris, dos banys, amoblat, dues terrasses, rentadora. 75.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

SERVEIS PROFESSIONALS

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES i reparacions. Servei ràpid. Tel. 263493.

MOBLES DE TOTA CLASSE, bon preu i bon tracte. MI MUEBLE. Exercit Espanyol, 6. Tel. 261629.

LLOGARIA dona de servei que habita a S'Arenal. Interessades, telefonar de 21 a 22 h. al telèfon 26 76 99.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314. Es Pil·larí.

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

PINTOR-RETOLISTA, façanes, furgonetes, tendals, cristalls. TALLERS LLUMS. Tel. 265616.

EXCAVADORA J.B.C., síquies, aljups, clots per sembrar arbres. Telèfon: 245900.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

PORTES, finestres, persianes amb el seu marc, de segona mà a partir de 1.500 pessetes. Taulons i portes noves. ARMIJO. Carrer Fletxa Jover Coll, 26 - Son Ferriol. Tel. 275283.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335. Coll d'En Rabassa.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correuges de ventilador, camvis d'oli, greixar. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

MECANICA GENERAL, equilibrats i netetja de motors. TALLERS VIDAL. Carretera de Son Fangos, 280. Tel. 262048 - Es Pil·larí.

CRISTALLERIA TORRES. Carrer Lisboa, 35 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266517.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU, C.B. Carrer Marquès de Tenerife, 77. Telèfon: 242593 - Son Ferriol.

METALURGICA S'ARENAL. Reixats, barandilles, ferro forjat, treballs en alumini per a obres, soldadura elèctrica i autògena, treballs al torn. Pere Canals i Quetgles. Carrer Menorca, 10. Telèfon: 263910 - S'Arenal.

LLANTERNER: Termos elèctrics i de butà. Reparacions de tota casta. Tel. 266961.

VIDRIERA S'ARENAL. Cristalleria, alumini, securit. Carrer Cuartei, 31 - S'Arenal. Tel. 263632.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

TOT INFORM. Comptabilitat per ordinador, assessoria fiscal i jurídica. Trasmemo, 36. Tel. 268450.

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. AGENCIA OFICIAL RE-NAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

El cas de "la bigama habitual"

◆ Patricia Jackson, àlies "la bigama habitual", és una infermera anglesa de 34 anys, tan afeccionada als jutjats que hi passa part de la seva vida: quan no hi és per casar-se -8 cops en total- hi va per sentir la condemna pel seu delict: no divorciar-se a temps. Ara està casada amb el caporal, Kenneth Edwards. Es veu que la tornen boja els militars, ja que 6 dels seus marits ho eren.

PANDA 40. Descapotable, PM-AB. Facilitats. Telf. 278603.

VOLKSWAGEN POLO, PM-AF. Facilitats. Telf. 278603.

FORD FIESTA-BALEAR. Facilitats. Tel. 278603.

MECANICA, planxa i pintura. TALLERS VALLESPÍR. Tel. 413867 - Son Ferriol.

SUPER-CINCO, PM-AG. Facilitats. Telf. 278603.

FIAT UNO, PM-AF. Facilitats. Telf. 278603.

HOTEL DE UNA O DUES

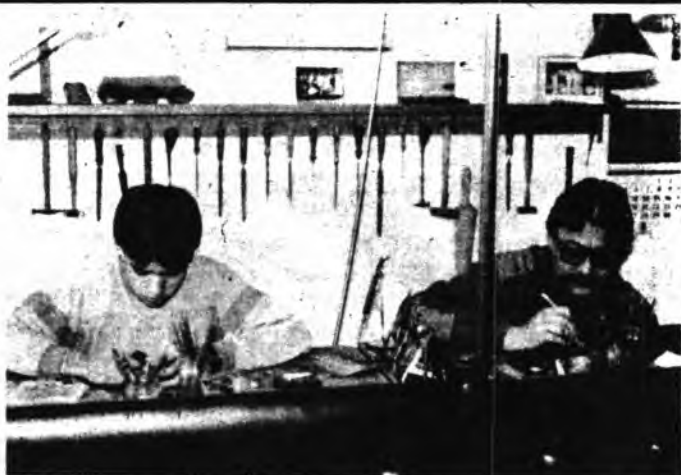
Estrelles, de cent o cent vint-i cinc llits, a S'Arenal o Ca'n Pastilla, compraria o pagaria transpàs. Tel. 265501, de 9 a 11 del vespre

Elisabet, vestida de núvia

TALLER DE JOIERIA

KLAUS

JOIES NOVES, REPARACIONS, CANVI DE MODELS. TREBALLAM EL SEU OR VELL
CARRER BERLIN, 14 TEL.: 26 98 64
S'ARENAL DE MALLORCA

ELECTRÓNICA S'ARENAL
VENTA I REPARACIÓ
TV - VIDEO - HI FI
TEL: 265774

Petits anuncis

COMPRES I VENDES

MOBLES CASTILLEJOS. Matalassos, canapés Flex, tressillos, mobiliari de cuina, taller de fusteria. Carrer de Castillejos, 1 i 3. Tel. 260580 - Coll d'En Rabassa.

VIATGES

VIATGES XALOKI. Bitllets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VIATGES SPANIEL. Bitllets d'avió i de vaixell (barco). Creditviatge i forfaits. Platja de Palma. Tel. 268100 - S'Arenal. Tel. 265374.

VIATGES KONTIKI. Bitllets d'avió i de vaixell, lloguer de cotxes sense xofers, minitours, preus especials per a col·legis. Avinguda Nacional, 29. Tels. 265900-266535 - S'Arenal de Mallorca.

VIATGES S'ARENAL. Bitllets d'avió i de vaixell. Vols xàrter. Creditviatge. Lloguer de cotxes.

Reserves per telèfon i entrega de bitllets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

PERRUQUERIES

ENCARNA Perruquera. Coll d'En Rabassa. Tel. 267218.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

MIQUELLA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

ROSA I MARI CARMEN perruqueres. Manicura i pedicura. Carrer Tinent Garau Fargas, 30 - Es Molinar. Tel. 276330.

PERRUQUERIA CATI. Permanents, tenyits, i reflexos. Manicura i pedicura. Torrent, 27 - S'Arenal. Tel. 490439.

PEPE ROMERA, perruquer de senyors. Tall a les tisores i a la navalla. Dofí, 4. Tel. 262856 - Ca'n Pastilla.

ANTONIO Perruquer de senyores. Trassimeno, 16 - S'Arenal.

ENSENYANCES

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

ACADEMIA BARCELO. Informàtica, banca, mecanografia, comptabilitat informatitzada, comptabilitat personalitzada, idiomes... Carrer de les Balears, 25-2. S'Arenal de Mallorca.

CENTRE CULTURAL CA'N PASTILLA. Gimnàstica de manteniment femení, aeròbic, gim-jazz, gimnàstica rítmica i taekwondo. Professors titulats. Preus molt econòmics. Local darrera l'església de Ca'n Pastilla.

SE DONEN CLASSES de solfeig i piano, hores a convenir. Tel. 266845, matins.

GIMNAS IROY. Abans Chon-Ma II, Taekwondo, G. de manteniment, pesos, g. rítmica, jazz. Professors: Tita, Manolo Garcia i Domingo Pelàez. Plaça de Sant Marí, 6. Tel. 267994. Coll d'En Rabassa.

S'Arenal
de Mallorca

**AQUEST
ESPAI VAL
1.050
PTES.
IVA INCLÓS**

ANIMALS DE COMPANYIA

PRODUCTES PEL CAMP. pinsos, insecticides, animal de companyia. "PAJARERIA" S'ARENAL. Plaça dels Nins, 26, S'Arenal.

CLINCA VETERINARIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdaguer, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels. 491736 - 296097. De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

RESIDENCIA I ESCOLA d'ensinistrament de cans. Venda de cadells. "CRIADERO LOS VALIENTES". Tel. 662136.

PERSONALS

CERC DONA entre 30 i 50 anys per a relació engrescadora i antidepresiva. Escriv-me a l'Apartat 124. de S'Arenal. Ref. 113.

DIVORCIADA, 33 anys, dos fills petits, sense problemes econòmics, cerca home per a relacions serioses. Carretera Militar, 297-2, de S'Arenal. Carme.

SENYOR, 42 anys, separat, sense problemes, estatura mitjana, molt amorós. Cerca senyora educada. Voldria ser feliç, formar parella. 209566.

SEPARADA, 38 anys, fills grans, bona figura i estatura mitjana, molt amorosa, cerca senyor fins a 48 anys, sense problemes i amb bons sentiments. 209566.

SENYORA, 48 anys, bona salut, activa, amorosa i afectiva. Desitja entaular relació formal amb senyor de cultura mitjana, fins a 56 anys. Tel. 209566.

SENYORA, comerç propi, elegant i atractiva. 40 anys, separada, amb una filla. Cerca senyor de bona posició d'una quarantena d'anys que sia amorós i no estigui gras. 209566.

AL·LOTA de 41 anys, separada, mestressa de casa, un fill, bona persona. Cerc home formal fins a 50 anys, simpàtic, tranquil, comprensiu. Tel. 209566.

CAMBRER, 20 anys, sincer, formal. Cerc al·lota intel·ligent, amb personalitat i simpàtica. Tenc feina segura, cotxe, estatura 1'72 i estic prim. Tel. 209566.

SEPARADA de bona posició, negoci propi, 41 anys, de caràcter agradable i sincer. Cerc home d'una cinquantena d'anys, formal i amb la vida solucionada. 209566.

DIVORCIAT, 40 anys, feina segura a Coca-Cola. Bon sou, cotxe, pis gran. Cerc dona feina a qui agradi sortir i disfrutar de la vida. Tel. 710087.

TENC 24 anys, morena, ni gran ni petita, estudis normals. Cerc al·lot intel·ligent amb bona feina fins a 30 anys. Fins matrimonials. 209566.

CUINER de 30 anys, feina segura, 1'75, nascut a Palma. Cerc al·lota senzilla, amable, i dolça. No fa res si té qualche fill. 209566.

VIDUA 57 anys, bona cuinera, simpàtica, amable, bona salut, sense fills. Cerca home fins a 65 anys que no tenguí problemes. 209566.

SOM DE POBLE, finca gran, m'agraden els animals i la vida tranquil·la. Som viduo i tenc 56 anys. M'agradaria trobar dona tranquil·la a qui agradi viure a un poble, bona mestressa de casa. Tel. 209566.

HOME DE 44 anys, 1'70 separat i bon sou, sense fill ni problemes. M'agradaria conèixer al·lota entre 35-40 anys de bon nivell cultural, estrangera. 209566.

SENYORA DE 70 anys. Alta, bona salut, simpàtica i mallorquina. M'agrada passejar i m'agrada la mar. Cerc home alt, bona persona i simpàtic. Sense problemes econòmics. Tel. 209566.

SEPARADA 41 anys, faig feina a una fàbrica, som prou atractiva, tenc pis i bon sou, cerc home, bona persona, alegre i casolà d'una cinquantena d'anys. Tel. 209566.

GASTRONOMIA

RESTAURANT CASA JUAN. Especialitat en cuina espanyola. Internacional Golden Crown. Carrer de Sant Cristòfor, 3. Tel. 269988. S'Arenal de Mallorca.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

RESTAURANT CARABELLA. Cuina casolana. Carrer Salut, 24 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266205.

RESTAURANT PORTOFINO. Nous plats per aquest hivern, colomins farcits, conill amb ceba, llomillo al pebre bo i les nostres famoses pastes italianes. Carrer Trafalgar, 22 a la Ciutat Jardí.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPOLITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

CAFE "SOMBRER", le seul café français a S'Arenal. Vous retrouverez votre ambiance et pourrez déguster votre apéritif et notre café filtre. Rue Maria Antònia Salvà, 40. Tel. 266364.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, saltitxes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

ESCOLA D'INFANTS.
"S'aucellet"

GUARDERIA

C/ SANT CRISTÒFOL, 55
S'ARENAL. TEL. 267315

LAS MARAVILLAS
LLOGUER DE
COTXES
CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

S'Arenal
de Mallorca
Telèfon: 265005.

EL MILLOR SUPORT publicitari de la seva empresa a la nostra comarca.

VIAJES **spaniel**

Vols xàrter
Bitllets
Transmediterrànea
Vols internacionals
Creditviatge
S'Arenal: Plaça Major, 1
Tel. 265374.
Les Meravelles:
Llaüt, cantonada,
Mar Menor.
Platja de Palma:
Davant el Balneari, n. 1.
Tel. 268100.

S'VIATGES
S'arenal

Bitllets d'avió i de vaixell
Vols xàrters.
Creditviatge.
Lloguer de cotxes.
Reserves per telèfon i entrega de bitllets a domicili. Amilcar, 16. Tels. 266673-261265. S'Arenal de Mallorca.

Ni Espanya ni França

P odria semblar, pel títol, que ens trobem davant d'una nova aportació a la discussió política sobre l'estructura de l'Estat o sobre la identitat nacional en què d'una forma permanent sembla viure el país. No és així, abandoni el lector qualsevol tipus de reticència, la narració que dona títol al llibre recull, de fet, una vella aspiració catalana —crec que era Josep Pla qui més d'un cop havia insistit en la voluntat italianitzadora dels catalans— i marca el to jocós i provocador dels setze relats que componen el volum.

Jordi Viader —autor entre d'altres de *La coixinera Steppen*, recull de narracions amb què va guanyar el premi El Brot el 1983, i de *Ni una gota de sang zarnega*, novel·la que li va valdre el Documenta el 1985— sap condensar en breus pàgines l'emoció de l'anècdota. Són narracions curtes, dominades per una situació que se'ns presenta com a absurda i que, en general, reflecteixen l'astorament de l'individu davant les imposicions de la societat.

El propòsit de Jordi Viader és el tan lloable com ambiciós de fer somriure el lector, d'oferir-li un motiu per un sempre efímer instant de distensió. Ara bé, el que pot ser greu és que aquestes històries pretesament forassenyades, no ens ho semblin tant, de forassenyades; que, formulades d'una forma lleugera, amb voluntat d'intranscendència, tinguin alguna cosa a veure amb la nostra experiència diària. Un inventor d'ideologies i estratègies de diversos partits o el despotisme mèdic als hospitals són coses que són fàcilment recognoscibles en la nostra realitat.

Ni Espanya, ni França, País Italià, de J. Viader. Pòrtic, 1987.

Jordi Viader
Ni Espanya, ni França,
País Italià

Un quart de la població adulta de les Balears es analfabeta funcional

Joan Riera

A Balears hi ha prop de 200.000 analfabets funcionals, 38.000 dels quals són analfabets totals, segons declaracions d'Andreu Crespi, director provincial del Ministeri d'Educació i Ciència, el qual aquests dies passats ha firmat un conveni per al programa d'educació d'adults amb l'Ajuntament de Lluçmajor. El MEC, disposat a dur endavant la formació i alfabetització de persones que no hagin gaudit de l'educació normal, pensa dur endavant un programa de convenis amb 18 ajuntaments; amb els consells insulars.

Almenys un 26'86 per cent dels habitants de Balears majors de 15 anys són analfabets fun-

cionals. Aquestes dades foren aconseguïdes gràcies a uns estudis del cens de 1981, cosa que pot indicar que el nombre d'analfabets pot haver augmentat. Experts del MEC valoraren en prop de 200.000 les persones de les illes que són il·litrats o amb graus mínims d'alfabetització. Això suposa que

aquests segment tan significatiu de la població amb feines pot posar la seva firma i es veu incapacitat per llegir o entendre un periòdic o una revista. En la pràctica, aquest fet suposa que són persones que en el seu desenvolupament social tenen quasi les mateixes traves que els analfabets totals, incapaços d'escriure el seu nom. Aquesta dada, indicà Andreu Crespi, s'ha aconseguit mitjançant l'estudi del cens electoral. També ens són de gran ajuda les informacions que ens facilita la Policia, ja que poden detectar, quan s'han de renovar els carnets d'identitat, el nombre de persones que no saben posar la seva firma.

Per Crespi «aquesta situació d'analfabetisme funcional no és gaire diferent de la que es dona a altres països europeus. No obstant, no deixen de ser unes dades preocupants i, per tant, és important que es facin accions conjuntes amb els ajuntaments».

DEMANDA ENTRE ELS ADULTS

Responsables del MEC destacaren que «existeix actualment una gran demanda entre els adults per assistir a aquests cursos», indicant que «l'interès, se-

gons hem detectat, és major entre els homes que entre les dones». Per regla general, els analfabets funcionals s'enquadren entre les capes socials més baixes de la població, cosa que, segons la pròpia Direcció Provincial del MEC, suposa «una situació de clara inferioritat respecte a la resta de la població».

El conveni firmat dies passats entre Andreu Crespi i el batle de Lluçmajor, Joan Montserrat, suposa que l'Ajuntament aportarà els locals i el MEC els mitjans humans i didàctics per procedir a l'alfabetització i formació d'adults. A més, el MEC aporta més de 600.000 pessetes de subvenció per tal de contractar un monitor d'alfabetització. Convenis semblants es firmaran amb 18 ajuntaments de les Balears i amb els consells insulars, si bé Andreu Crespi no avançà les despeses totals d'aquests convenis destacant que «es tracta d'una qüestió elàstica, ja que hi van inclosos conceptes com els sous dels professors que no són d'una exacta quantificació».

Durant el curs 87-88 i després del conveni firmat a Lluçmajor, es realitzarà un programa «que doni respostes a les necessitats de la població del terme».

El delegat del Ministeri d'Educació i Ciència, Andreu Crespi i el batle de Lluçmajor Joan Montserrat, en el moment de la firma del conveni per l'alfabetització dels habitants del terme.

**T'agrada escoltar
ràdio en mallorquí?**
**Emissions les 24 hores del
dia al 105 de la F.M.**

CAFE CA'N «PEDRO»
(DAVANT L'HOTEL SANT DIEGO)

TAPES VARIADES

**SANT CRISTÒFOL, 5
S'ARENAL DE MALLORCA**

GASTRONOMIA

LA PANOGA DEL MACHO. Restaurant dirigit per l'antic propietari de 'Paco el Macho'. Cuina graciosa i salerosa. Carrer Grúa, cantonada carretera de S'Arenal. Ca'n Pastilla. Tel. 269219.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

CA'N QUIRANTE. Cuina mallorquina. Sopes mallorquines, xot rostit. Tel. 265785. Sant Jordi.

CAFETERIA SENON. Plats combinats, gelats i begudes a la vorera de mar. Avinguda Nacional, 22. Tel. 490005 - S'Arenal de Mallorca.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un millenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

“PEQUEÑO MUNDO”. Servei a la carta, cada dia manco els dimarts. Provi el nostre cabrit al forn, toston de Segovia, ossibuco, etc., etc. Buffets i tota classe de serveis a domicili. Batejos, bodes, comunions i dinars de companyonia, celebracions, etc. Son Garcia del Pinar, Coll d'En Rabassa. Tel. 268661.

RESTAURANT CA'N VERDERA. Els diumenges i festius, obert els migdies. Els dies feners manco els dilluns, obert de 19 a 4 de la matinada. Carrer Parcelas, 52. Devant el balneari 5. Tel. 261057.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

RESTAURANT EL HOYO. Bodes, batejos, comunions i festes socials. Els caps de setmana obert al públic. Carrer Cabot, 10 i carretera de Manacor, 365. Tel. 271021 - Son Ferriol.

Calle Trafalgar, 22
Tels. 26 88 15 - 26 67 01
CIUDAD JARDIN
Coll de'n Rabassa

PORTOFINO

**PIZZERIA
RESTAURANTE**

Xafarderies

Una de les tres T de Tecnoturística imposades el passat dissabte al Casino de Mallorca, fou pel senyor Joan Riu, fundador de la cadena hotelera Riu de S'Arenal. La nostra enhorabona al senyor Riu que va creure en S'Arenal, per la seva visió de futur, per la

seva catalanitat, pel seu amo a la terra, per ser un dels més preclars.

Tres regidors socialistes de l'Ajuntament de Llucmajor, segueixen els cursos de català per a adults que han organit-

zat conjuntament l'Ajuntament i l'Obra Cultural. Tots tres, el batle és un d'ells, són llucmajorers. Dels regidors arenalers, tots de procedència forastera, ni un s'hi ha mostrat interessat, ni els de esquerrres ni els de dretes en volen saber d'escriure en la llengua dels mallorquins.

Tanmateix, el català té més acceptació que l'espanyol o l'anglès a la nostra comarca. A Llucmajor nasqueren dues revistes, quasi al mateix temps. Una en català i l'altra en espanyol. La catalana segueix i té bona salut. La espanyola, fa dos anys que va morir per manca de lectors i d'anunciants. A S'Arenal, fa set anys que surt i va bona la revista quinzenal S'ARENAL DE MALLORCA. L'any passat, els espanyols d'Agramon feren una revista en la seva llengua, però només en sortí un número o dos suposam que per manca de lectors.

Lectors que escassetgen a la nostra comarca. Un 27 % dels habitants de les nostres illes són analfabets. Que no saben ni estampar la seva firma i molt manco llegir un diari. A la nostra comarca, aquest percentatge pot arribar al 35 %, gent que habitava a les montanyes de la Sierra Morena o de la Sierra Nevada i no aparangueren a llegir perquè no hi havia escola. Amb aquesta gent, els qui feim diaris ho passam ben malament, ja que no en compren ni un. Per això, ens hem d'alegrar

El fundador de la cadena hotelera Riu de S'Arenal, senyor Joan Riu i Masmitjà, fou guardonat amb la T de Tecnoturística al Casino Paladium, dissabte passat.

que l'Ajuntament de Llucmajor hagi firmat un conveni amb el Ministeri d'Educació i Ciència en vistes a alfabetitzar el major nombre possible de gent adulta de S'Arenal i de Llucmajor.

Els diaris de Ciutat diuen mentides. Diuen que l'Associació de Veïnats de S'Arenal i la Associació d'Hotelers cerquen firmes a favor de la peatonització de Veïnats no en sabem res i a la Associació d'Hotelers tampoc.

Damià Verger i Cerdà, funcionari de l'Ajuntament de Llucmajor amb més de trenta anys en actiu, és el nou secretari habilitat de l'Ajuntament. La jove advocatessa Rosa Salvà, és la consellera legal de la Corporació. És possible que el nou secretari que té 63 anys se retiri amb aquest càrrec degut a que l'associació de nous secretaris sol durar anys.

GUIA MEDICA

CENTRE MEDIC MIRAMAR. Medicina General (Igualatori), acupuntura xinesa. Carrer de Miramar, 9 - S'Arenal de Mallorca.

HERBA SANA. Herboristeria, nutrició, dietètic, acupuntura, fisioterapeuta - naturopata, manicura, pedicura. Carrer d'en Cirerol, 6. Tel. 492456. S'Arenal.

CLINICA DENTAL. Dr. Antoni Bonnin i Horach. Carrer Marineta, cantonada Plaça Reina Maria Cristina. Tel. 266018 - S'Arenal de Mallorca.

CENTRE DE GIMNASTICA, acupuntura i dietètica, necessita monitora o professora de gimnàstica. Tel. 492456.

CENTRE MÈDIC S'ARENAL C.A.M.

Centre de reconeixement mèdic-psicològic, per a conductors i caçadors.

Classes A-1, A-2, LCC, C, D, E.
Carrer de Miramar, 30 (davant el Club Nàutic)
Tel. 490067 - S'Arenal de Mallorca.

CENTRE MÈDIC
MIRAMAR

Centre de reconeixement mèdic-psicològic, per a conductors i caçadors.

MEDICINA GENERAL
Classes A-1, A-2, LCC, C, D, E.
ACUPUNTURA

C/. Miramar, 9 - Tel.: 490222 S'Arenal (Mallorca)

DEPARTAMENT DE HERBODIETÈTICA DEL CENTRE TÈCNIC SANITARI ANTONI GUTIÉRREZ

FISIOTERAPEUTA - NATURÒPATA COLG. N. 1908
PLANTES MEDICINALS - ALIMENT DE RÈGIM -
COMPLEMENTOS VITAMÍNICOS
CONSULTA: HORES CONCERTADES
CARRER BARTOMEU CASTELL, 27 - TEL.: 490164
COLL D'EN RABASSA

Receptes de cuina

Cuixa de mè al forn

Ingredients:
-una cuixa de mè que no tengui molt de greix
-oli d'oliva, sal
-unes fulles de menta
-patates per a guarnició

Se posa la cuixa en una rostidora ben untada d'oli i un poc de sal, se deixa al forn dues hores a foc mig lent perquè se cogui bé per dintre. Apart se fa una salsa de menta amb el mateix oli que ha quedat del rostit i les fulles de menta picades. Se serveix apart dins una salsera. El rostit s'acompanya de patates petites senceres, fregides. Se pot servir un vi negre, que no sigui fresc.

Oliaigua (Menorca)

Ingredients:
-aigua
-oli, sal
-alls, julivert
-sopes de pa

Se fa bullir aigua amb oli, sal, all i julivert. Se pot afegir un sofregit d'alls i julivert. Quan comença a bullir se retira del foc i se serveix escaldant sopes de pa a cada plat.
Catalina Ferragut

Capó a lo rei En Jaume

Ingredients:
-un capó
-patates de Màlaga
-pomes
-panses
-saim de porc

Se prepara una mescla de patates, pomes i panses, i se sofregeix amb saim de porc. Amb aquest farcit s'omple el capó que se posa dins una greixonera i se rosteix. També se pot fer amb una gallina.

Menjar blanc

Ingredients:
-un litre de llet
-2 unces de sucre
-1 unça de midó
-2 i 1/2 unces de midó

Dins un poc de llet se fon el sucre, i dins un altre el midó i la farina. Se posa la llet amb sucre en el foc i s'hi afegeix la llet amb midó i farina, sense deixar de remenar. També s'hi posa una clovella de llimona i un poc de canyella i se deixa bullir una estona. Una vegada cuit, quan ja té consistència s'aboca dins una palan-gana i se deixa refredar.

La Corona d'Aragó, Estat Federal de la monarquia hispànica

El federalisme forma part de la història de Catalunya des del segle XII

Felix Cucurull

BARCELONA — A Catalunya, el federalisme ve de molt lluny; se'n hi apareix al segle XII, formant part del comportament polític que va afermar i va expandir l'estructura nacional catalana. La Corona d'Aragó aplegava diferents territoris, cada un dels quals, independent dels altres, comptava amb lleis i institucions oficials pròpies; només tenien en comú el monarca. I així, formant una confederació, van continuar els catalans i els aragonesos fins que, derrotats en la Guerra de Successió, van començar a dependre de les institucions castellanes.

«Lleis Federals»

l'any 1713

Malgrat que amb dificultats, la Corona d'Aragó havia mantingut la seva estructura confederal quan, a partir de l'entronització de Carles I, nét dels Reis Catòlics, els catalans i els aragonesos passaren a tenir el mateix monarca que els habitants de la Corona de Castella. No és, per tant, gens estrany que, l'any 1713, iniciat ja el setge de Barcelona per l'exèrcit franco-espanyol de Felip V, els diputats i oïdors de comptes de la Generalitat, tot recordant els drets de la *Nació Catalana* i incitant els catalans a lluitar fins a la mort per a no caure en la negra obscuritat d'una perpètua deplorable esclavitud es referissin, explícitament, a «des lleis fonamentals i federals d'Espanya» (El subratllat és meu, F.C.). Unes lleis que intentaran recuperar, l'any 1760, poc després d'iniciar-se el regnat de Carles III, i en posteriors avinenteses, els diputats de les ciutats de Saragossa, València, Mallorca i Barcelona que acudien a les Corts instituïdes a Madrid per la dinastia dels Borbons, a la qual dinastia, si més no oficialment, els diputats esmentats eren *adictes*. Els *desafectes*, els que es mantien en la línia reivindicativa simbolitzada pel Carrascllet d'ençà de la imposició de la Nova Planta, no creient en la possibilitat que els Borbons ressuscitessin aquelles lleis, tenien la seva pròpia alternativa. La trobem recollida en el *Via fora els adormits* (1734), extensa i documentada exposició adreça-

La península Ibèrica a l'època dels Reis Catòlics. Catalunya i Aragó, Estats confederats, compartien amb Castella un mateix sobirà

da a les potències aliades de Catalunya durant la Guerra de Successió.

En uns moments que era previsible l'esclat d'una nova guerra que podria afectar gran part d'Europa, hi és recordat als antics aliats que Catalunya fou un «comtat de Sobirania sostinguda per Carlos Magno i que aquesta sobirania «ha durat nou segles enters»; i tot denunciant que «la sola violència que confon los drets de la monarquia vol extingir lo de Catalunya —en càstic d'haver-se aquesta resistit a la tirania d'Espanya i a la idea d'acabar la llibertat d'Europa», s'hi reclama la recuperació de «la llibertat d'aqueix Principat, malperduda». Per assolir-la i mantenir-la després, hom proposa dividir la península Ibèrica en «tres dominis separats». Portugal, junt amb Galícia, en seria un. Un altre estaria constituït per la Corona de Castella, de la qual (a més de Galícia que s'ajuntaria a Portugal) serien separats per a integrar-los a la Corona d'Aragó, el regne de Múrcia, ja que l'havia conquerit Jaume I; el regne de Navarra, conquerit per Ferran el Catòlic com a rei de la Confederació catalano-aragonesa (1); i, també «los senyorius de Biscaia, Guipúzcoa i Àlaba, que «foren i són lliures; i així millor s'ajuntarien a la dita Corona d'Aragó, amant perpètua

de sa justa llibertat». Tot això, de bell antuvi. Deixarien per a més endavant la discussió, en un congrés, dels drets de la Corona d'Aragó als territoris de «la nova Espanya (conquistada en temps de Ferran el Catòlic i Isabel)». El tercer d'aquests *dominis separats*, que podria constituir-se en regne o república lliure i s'aliaria amb Portugal, Anglaterra, Àustria, Holanda... per a prevenir futures agressions de França i de Castella, consistiria en la confederació d'Aragó, Catalunya, València, Múrcia i els senyorius Bascos, amb el ben entès que tant Catalunya com Navarra i Guipúzcoa haurien de recuperar els territoris del Nord del Pirineu ocupats per França. Finalment, en el *Via fora els adormits* se'n aclareix que «cap dificultat no impediria la conservació d'una República lliure del Principat de Catalunya en sa integritat antiga; fortificat aquest en los Pirineus amb Rosselló, Conflent i Cerdanya».

Aquest i infinitat d'altres documents datats en les primeres dècades del segle XVIII i en el transcurs dels segles anteriors, ens assenyalen que, des de Catalunya, la realitat espanyola era vista d'una manera ben diferent que des de Castella. Espanya, pels catalans, mai no havia estat predestinada a constituir-se en unitat nacional, no se'ls

La derrota del 1714 dóna pas a una estructura centralista i autoritària

Des de Catalunya, la realitat espanyola es veia diferent que des de Castella

havia acudit que la providència hagués pogut marcar-li una unitat de destí. El pensament polític dels catalans, abans i després de la seva subjecció a Castella, en la complexitat de formulacions que el caracteritza, mai no ha aspirat, si més no majoritàriament, a aquesta unitat.

Lleis fonamentals i federals

Els qui després de la Nova Planta volien que tornessin a ser vigents les «lleis fonamentals i federals d'Espanya», en transcórrer els anys, al segle XIX, s'arreglaren amb el *carlisme*, parlen de la recuperació dels *furs*, del restabliment de la monarquia tradicional organitzada federativament. En aquesta línia de pensament, val la pena de parar atenció en *Las leyes fundamentales de la monarquia española, según fueron antiguamente y según conviene que sean en la época actual*, obra de fra Magí Ferrer publicada en dos volums a Barcelona, poc després que aquesta ciutat fos brutalment bombardejada dues vegades i tres anys abans que comencés la Guerra dels Matiners, durant la qual Tomàs Bertran i Soler, com a president de la revolucionària Diputació General de Catalunya, llança manifestos a favor de la independència nacional catalana i, en aquest mateix sentit, s'adreça al ministre d'Afers Estrangers anglès demanant ajuda.

També trobem els plantejaments federalistes entre els monàrquics liberals, com Víctor Balaguer i Francesc Romani i Puigdemolles que, com el demòcrata de tendències republicanes Joan Baptista Guardiola, parteixen de la base que Espanya no és una nació sinó un conglomerat de nacions.

València, terra lliure catalana

Josep Guia

Darrer diumenge d'octubre, distintes forces independentistes van convocar un aplec al Puig i una manifestació a València, que es va celebrar esguitada amb distints incidents. Josep Guia, a través d'aquesta opinió, en fa la crònica.

De vegades, un bon article d'opinió —de creació d'opinió— és senzillament una completa informació.

El darrer diumenge d'octubre va tenir lloc l'Aplec del Puig, en la XXVIII edició, i la manifestació subsegüent a València, ambdós actes convocats pel Moviment de Defensa de la Terra sota l'eslògan que encapçala aquest escrit. Tant l'aplec com la manifestació són commemoració de l'entrada de Jaume I, provinent del Puig, a la ciutat de València, el 9 d'octubre de 1238, data que simbolitza, doncs, l'inici de la incorporació de València a la nació catalana, és a dir, a Catalunya.

L'aplec es va desenvolupar en un ambient amical alhora que reivindicatiu, on es va trobar parades de venda de diversos productes de la terra (des d'objectes de vidre de l'Olleria fins la revista *Lluita*), servei de bar i de menjador, paelles guisades amb llenya..., i tot això junt amb les senyeres estelades, les pancartes i els parlaments. Aquests versaren sobre l'ús del català (a càrrec de Maria Conca), la necessitat d'afiliació sindical dels independentistes (a càrrec d'un membre de la COS), la lluita contra la repressió i per la llibertat dels patriotes catalans (a càrrec de Pere Ros, dels CSPC) i la presentació i glossa dels quatre eixos del

front patriòtic que impulsa l'MDT (a càrrec de Lluís Solera i Jordi Vera). Enmig de l'acte s'escoltà en silenci, puny en l'aire, la Moixeranga, en homenatge als patriotes morts en defensa de la terra. Hi acudiren, a l'aplec, més de 500 persones.

La manifestació de la vesprada ja fou tota una altra cosa. Abans de l'hora d'inici, tant al punt de partida com al llarg del trajecte, hi havia un aparatós desplegament de policia antiavalots, amb els cascs i els escuts posats, amb la imatge brutal dels moments tensos previs a la càrrega. És evident que la seva presència tenia per objectiu intimidar-nos i dissuadir-nos de realitzar la manifestació (per a la qual comptàvem amb el preceptiu vist-i-plau governatiu). I, per si de cas la intimidació visual no era suficient, es van endur detingut un dels manifestants, per veure si així agafàvem por o ens avalotàvem i la manifestació no es feia. El germà del detingut i l'advocat Francesc Candela se n'anaren a la *Jefatura* i es perderen la manifestació. A més d'aquests, desconvocats a la força, alguns altres assistents, en veure tanta «protecció», no es decidiren a ficar-se, d'entrada, en la manifestació.

Així i tot, més de 300 persones començarem el seguici, totalment rodejats per al-

tres tants policies, si més no, la major part dels quals esperaven la mínima ocasió per carregar contra nosaltres. Aquesta ocasió se'ls presentà quan, en arribar a la cruïlla del carrer de Sant Vicent amb la plaça de l'Ajuntament, un grup de quinze o vint espanyolistes començaren a increpar-nos. Aleshores, una colla de manifestants se n'anà cara a

ells i, fins i tot, algun aconseguí ventar-los algun colp. La policia reaccionà contundentment... carregant contra nosaltres, els manifestants, repartint a tort i a dret, i especialment al company que havia colpejat un dels feixistes provocadors. Aquest company fou detingut i emmanillat, per la qual cosa la manifestació s'aturà fins que el soltaren, com així va ocórrer al cap d'una estona de parlar jo mateix, en tant que responsable de la manifestació, amb el comisari que comandava la tropa uniformada. I, mentre estàvem pendent d'aquest incident, la policia es va endur *discretament* a *Jefatura* un altre detingut: un dels companys que havia pres fotografies quan la policia «protectora» ens repartia colps de porra als manifestants.

El fet reportat demostra clarament que l'enorme desplegament policial tenia, a més d'anar-nos dissuadint i desconvocant, una altra finalitat: protegir els feixistes

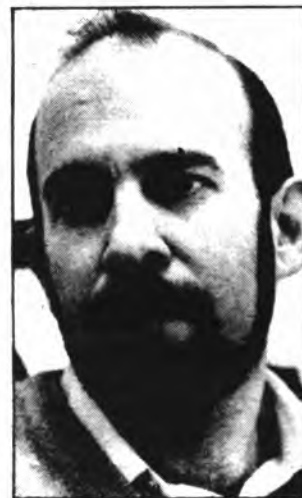
de la nostra resposta a les seves agressions. I, més endavant, un esdeveniment més sorprenent encara: qui s'havia despenjat de la manifestació o hi havia arribat tard, no el deixaven entrar-hi. Això els va passar a militants del PSAN que, al final del carrer de la Pau i al Parterre, no els deixaren incorporar-se a la manifestació.

Malgrat tot, aguantàrem el tràngol i arribàrem fins al final, això sí, en un ambient de molta tensió i un xic surrealista: envoltats totalment de policia i, alhora, cridant «fora les forces d'ocupació», a més d'altres crits més forts, i cantant «que se'n vagin, que no tornin més; que se'n vagin, que ací no els volem. Adéu tricornis, mar-

rons també, torneu a Espanya, que ja està bé».

Una vegada ja davant de l'estàtua de Jaume I, i al mig del setge policial (o, com algú va dir, «de les forces espanyoles sobre els irreductibles catalans, Jaume I inclòs»), Miquel Alonso pronuncià un vibrant i valent parlament en què denuncià els francesos i espanyols —en concret, els seus dirigents— en tant que gent de la més imperialista i sanguinària del món. Amb el cant de la Internacional i dels Segadors, els quals himnes s'havien cantat diverses vegades durant el trajecte, i amb un contundent «¡Visca la terra lliure!» s'acabà la manifestació.

Poc després, els dos com-

panyos detinguts passaren al jutjat on, immediatament, el jutge en decretà la llibertat.

TALLER DE JOIERIA OLEGARIO

Treballam el seu or i argent.
Gravats i compostures.
Trofeus Esportius.

Carretera Militar, 230
S'Arenal de Mallorca.

IMPRESA

Graphic Art

Tipografía
Offset

SANT CRISTÓFOL, 116
TEL.: 26 89 64
S'ARENAL DE MALLORCA

CARNIQUES SEMAR, S.A.

SEMAR

EMBOTITS I CARNS FRESQUES

LLUCMAJOR - MALLORCA

CARRER REVEREND TOMAS MONTSERRAT, 6 - B

TEL.: 66.01.57

Ens ha semblat important el treball d'apropament de l'Ajuntament a les barriades mitjançant els Serveis Socials de Base; ho valoram en lo que val i ha suposat d'esforç, però és necessari dir-ne que la valoració és més de la intuïció que dels resultats avaluable, vists des de la realitat dels nostres barris.

Les estadístiques presentades no mos coincideixen amb les gestions que hem acompanyat des de els nostres llocs, així com hem vist actuacions amb una planificació, però sense recursos econòmics per fer-hi front.

No dubtam de la pretensió dels Serveis Socials per aconseguir un benestar social i una millora de la qualitat de vida (Llei d'Acció Social, art. 1), però constatem que enfront a la realitat, això no ha arribat als sectors marginats i als que es troben en inferioritat de condicions per participar en la societat. S'han descentralitzat els Serveis, però no s'ha arribat a aquesta gent.

Aquest seria el fons de la nostra demanda per aquests quatre propers anys, demanariem que els paranyes d'avaluació i de la gestió d'estadístiques que es presenten tenguesin present, com a punt referencial de gestió a aquesta gent concreta.

Per això ens sembla necessari tenir present i demanar:

- La presència dels Serveis Socials al lloc concret on es dona la demanda, sortir al pas dels més marginats, ja que es fa molt difícil de veure aquestes realitats des de un despatx.

Això ajudaria a simplificar, racionalitzar i donar eficàcia als Serveis Socials (Llei d'Acció Social art. 5, c i 9 c).

Seria una primera condició per no caure en incongruències de fons, com:

- * demanar certificacions per cartilles de Beneficència a gent que no té habitatge.
- * demanar fotos per la fitxa, al que no té per menjar.
- * voler que omplin impressos, gent que no sap llegir ni escriure.

- Implicació en matèries que no són estrictament competència municipal (Vivenda, Sanitat...). Els Serveis Socials no poden restar al marge quan afecta a la problemàtica primària dels seus ciutadans. Algunes d'aquestes demandes no són exclusives de l'Ajuntament, impliquen una col·laboració d'altres camps de l'Administració, però els Serveis Socials municipals, haurán de lluitar perquè aquests serveis que no l'hi pertoquen, arribin als seus usuaris. No és suficient conformar-se amb un servei d'informació.

- Crear un fons econòmic per atendre necessitats primàries de la gent que no té cap mitjà per sobreviure i mentre no es pot arribar a cap pla d'integració, no tenen cap possibilitat. No es tracta de fer "paternalisme" ni "beneficència", sino d'assumir la realitat de ciutadans "en estat de necessitat i en situació d'emergència" (Llei d'Acció Social art. 16, 4).

Serveis socials

- Dedicar com a mínim el 6% del Presupost exclusivament a Serveis Socials i a assistència social propiament dit (Llei d'Acció Social art. 33,1).

- Promoció de Cooperatives de deixalles pel món gitano.

- Afavorir l'accés de la venda ambulat al petit "venedor" i amb pocs recursos: rebaixant les despeses; pagament no de cop sino en varies vegades i els dies que venen... és un mitjà de fomentar la subsistència d'un bon grapat de famílies marginades.

- A nivell de Cartilles de Beneficència que inclogui els serveis primaris, asumint i ampliant prestacions:

- * Sanitaris: Alimentació als nins de lactància artificial, panyals, rehabilitació o natació com terapèutica, altres tractaments no farmacològics: ulleres, prótesi, aperells de sordera, plantilles ortopèdiques..., règims alimenticis per prescripció facultativa.

- * Educació: llibres, material escolar.

- * Serveis d'urgència: acollida a Albergos, pagament de pensions...

- * A mesura que les prestacions o serveis sanitaris de les famílies de Cartilla de Beneficència siguin asumides per Insalud, caldria tenir present que entrin les prestacions no asumides per aquesta Entitat (aliments de llets artificials, així com el tant per cent del medicament que ha de pagar l'usuari).

- Revisió dels Serveis de Menjadors Socials, tant per lo que es refereix a la quantitat (tots els dies de la setmana, també els diumenges i festius cal menjar), com a la qualitat del servei.

- * El servei de menjador seria un lloc no sols per donar un plat calent,

sino de connexió social, des de on poder tractar i derivar els casos vers alguna promoció. Per això seria necessari no sols el treball de cambrers, sino de veritable assistència social.

- * Replantetjar la possibilitat d'obrir algun altre menjador social per desmasificar i poder atendre millor, a la vegada que es facilita el servei. Cal tenir present la ubicació geogràfica.

- * En el mateix lloc del menjador podria facilitar-se un servei de ditxes, ja que la gent usuari del menjador, no gaudeix de possibilitats de sanetjament.

- De cara a l'atenció de l'infància, pensar en la possibilitat de creació de Guarderies Infantils Municipals als barris on no estiguin cubertes o subvencionar aquelles que no són de caire lucratiu.

- Gestionar la reducció de taxes dels Serveis públics per persones de baix nivell de renda, ja que és el seu únic mitjà de transport.

- Lluitar contra la "mendicitat" no consistent únicament amb la retirada dels nins, sino anant a les arrels del problema, oferint possibles alternatives.

- Potenciar l'atenció domiciliària per persones necessitades: tercera edat, minusvalies, famílies incapacitades... fins ara, els que gaudeixen d'aquest servei d'INSERSO, els hi resulta del tot insuficient (dues hores setmanals, inclòs el temps de desplaçament al lloc). En aquests casos s'hauria de pensar en una suplència del servei que els hi manca.

- Creació de petites residències per les persones que precisen d'una atenció continuada.

Creació de serveis (dins els Serveis Socials) específics per la marginació profunda, creació d'equipaments bàsic per la desintoxicació de la droga, quan no es pugui fer en els Centres d'atenció primària.

GRUP D'ACCIO SOCIAL D'ES MOLINAR.